

บทที่ 1 ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปและสถานการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1) ที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วยจังหวัด สกลนคร นครพนม มุกดาหาร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดนที่จังหวัด นครพนมและมุกดาหาร มีสะพานมิตรภาพเชื่อมระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่จังหวัดมุกดาหารและนครพนม โดยมีเส้นกั้นพรมแดนตามแนวลำน้ำโขง ระยะทาง 246 กิโลเมตร (จังหวัดมุกดาหาร ระยะทาง 72 กิโลเมตร และจังหวัดนครพนม ระยะทาง 174 กิโลเมตร) ซึ่งสามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศในกลุ่มอินโดจีนได้

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตั้งอยู่ประมาณ เส้นรุ้งที่ 16 องศา 25 ลิปดา ถึง 17 องศา 25 ลิปดา เหนือ และเส้นแวงที่ 104 องศา 08 ลิปดา ถึง 104 องศา 47 ลิปดา ตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 19,474.47 ตารางกิโลเมตร หรือ 12,190,433 ไร่ ประกอบด้วย

จังหวัดสกลนคร มีพื้นที่ประมาณ 9,605.76 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6,003,602 ไร่

จังหวัดนครพนม มีพื้นที่ประมาณ 5,528.88 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,474,437 ไร่

จังหวัดมุกดาหาร มีพื้นที่ประมาณ 4,339.83 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,712,394 ไร่

มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)

อำเภอเซกา และอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับแม่น้ำโขงตรงข้ามแขวงคำม่วน บอลิคำไซ และสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร อำเภอขามเฒ่า จังหวัด

อำนาจเจริญ และอำเภอหนองพอก อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดอุดรธานี และจังหวัดกาฬสินธุ์

รูปภาพ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

2) ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ

2.1) ลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีระดับความสูงเฉลี่ยของพื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 100-200 เมตร ที่ราบสำคัญคือ แอ่งสกลนคร มีพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร มีลักษณะเป็นที่ราบกว้างใหญ่ มีหนองน้ำขนาดใหญ่บ้างเล็กบ้าง ที่สำคัญคือ หนองหารในจังหวัดสกลนคร โดยแต่ละจังหวัดมีลักษณะภูมิประเทศ ดังนี้

จังหวัดสกลนคร มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปทางด้านทิศใต้เป็นเทือกเขาสูงจากนั้นจะค่อย ๆ เอียงลาดลงมาทางทิศเหนือและทิศตะวันออก พื้นที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 172 เมตร ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ ตอนใต้เป็นที่ราบสูงบนเทือกเขาภูพานและที่ราบระหว่างหุบเขามีสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดอยู่บริเวณอำเภอกุดบาก มีลำธารและลำห้วยที่เกิดจากเทือกเขาหลายแห่ง มีป่าไม้ และทุ่งหญ้าเหมาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ด้านตะวันออกของจังหวัด ซึ่งมีเขตติดกับจังหวัดนครพนมมีสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาด รวมถึงบริเวณที่ติดกับอำเภอนาแก จังหวัดนครพนม สำหรับทางด้านตะวันตกติดกับจังหวัดอุดรธานีส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดเช่นกันเหมาะสำหรับการทำไร่ พื้นที่ตอนกลางสภาพพื้นที่เป็นที่ราบต่ำเหมาะแก่การทำนา โดยเฉพาะท้องที่อำเภอเมืองมีหนองหารที่กว้างใหญ่ มีน้ำตลอดปี กว้างประมาณ 7 กิโลเมตร ยาวประมาณ 18 กิโลเมตร ระดับน้ำลึกประมาณ 3-6 เมตร หนองหารเป็นที่รองรับน้ำจากลำน้ำต่าง ๆ หลายสาย ได้แก่ ห้วยทราย ห้วยโสมง ห้วยสมอ ห้วยเดียก ห้วยเฮี ห้วยวังช้าง ห้วยนาแก ห้วยแก้ง ลำน้ำพุง ห้วยเหือ ห้วยลอง ห้วยหนองแฮ (ห้วยทุ่งแร่) ห้วยม่วง และห้วยลาก เป็นต้น พื้นที่ตอนเหนือประกอบด้วยพื้นที่ในเขตอำเภอบ้านม่วง อำเภอมารวิสัย อำเภอคำตากล้า และอำเภออากาศ

อำนวยการ สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด มีสภาพเป็นป่าปนไร่ ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าแดงโปร่ง มีไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลอง เนื้อที่ตั้งอำเภออากาศอำนวยและริมน้ำสงคราม บางส่วนเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมซึ่งใช้ทำนาได้บางส่วน เท่านั้น ส่วนใหญ่จะทิ้งให้รกร้างว่างเปล่า มีพริก ไม้พุ่มเตี้ย และหญ้าชนิปกคลุมทั่วไป

จังหวัดนครพนม มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 140 เมตร สภาพภูมิประเทศ แบ่งออกได้เป็น 2 เขต คือ เขตตอนเหนือ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนินสูงและที่ดอน มีป่าไม้สลับกับพื้นที่ราบที่ใช้ทำนา ทางเหนือสุดของจังหวัดในเขตอำเภอบ้านแพงมีเทือกเขาภูลังกาทอดผ่าน นอกจากนี้ยังมีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน คือ แม่น้ำสงคราม และแม่น้ำจุน สำหรับอำเภอในเขตตอนเหนือนี้คือ อำเภอบ้านแพง อำเภอศรีสงคราม อำเภอท่าอุเทน อำเภอนาหว้า อำเภอโพนสวรรค์ และอำเภอนาทม เขตตอนใต้พื้นที่บริเวณใกล้แม่น้ำโขงทางทิศตะวันออกเป็นที่ราบลุ่มส่วนทางทิศตะวันตก ซึ่งอยู่ห่างจากแม่น้ำโขงออกไปเป็นพื้นที่ดอนมีสภาพเป็นป่าเต็งรัง พื้นดินส่วนมากมีลักษณะเป็นดินลูกรังบางแห่งมีลักษณะเป็นที่เนิน พื้นที่ทางใต้สุดของจังหวัดนครพนมในเขตอำเภอนาแกมีเทือกเขาภูพานทอดเป็นแนวกั้นเขตระหว่างจังหวัดนครพนมและจังหวัดมุกดาหาร สำหรับอำเภอที่อยู่ในเขตนี้ ได้แก่ อำเภอเมืองนครพนม อำเภอเรณูนคร อำเภอธาตุพนม อำเภอปลาปาก อำเภอนาแก และอำเภอวังยาง

จังหวัดมุกดาหาร มีลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ภูเขาอยู่ทางด้านตะวันตกของจังหวัดประกอบด้วยภูเขาสูงชันหลายเทือกเขาติดต่อกัน คือ ภูนางหงส์ ภูถ้ำพระ ภูหลังเส ภูหินเทิบ ภูหมากยาง ภูโป่ง ภูโน (มียอดเขาภูผาซาน เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดประมาณ 617 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง) มีสภาพเป็นภูเขาหิน มีหน้าผาสูงชัน มีหินกว้างยาวและหินทับซ้อนกันในรูปแบบต่าง ๆ ดินส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายเป็นแหล่งกำเนิดของลำน้ำหลายสาย เช่น ห้วยบางทราย ห้วยบางอี เป็นต้น ส่วนที่ราบอยู่ระหว่างพื้นที่ภูเขาต่อเนื่องมาจนถึงแม่น้ำโขง โดยเป็นที่ราบลุ่มที่กว้างใหญ่ เป็นที่ตั้งของอำเภอเมืองมุกดาหาร อำเภอคงหลาว อำเภอหว้านใหญ่ อำเภอคำชะอี อำเภอดอนตาล และอำเภอนิคมน้ำคำสร้อย มีระดับความสูงเฉลี่ย 100-200 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ตัวเมืองมุกดาหารมีระดับความสูง 142 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง พื้นที่ค่อย ๆ ลาดสูงขึ้นจากริมแม่น้ำโขงมาจนถึงเขตภูเขาในทิศตะวันตกและตะวันออกเฉียงใต้ตั้งแต่อำเภอหว้านใหญ่อำเภอคงหลาว อำเภอเมืองมุกดาหาร อำเภอดอนตาล ส่วนบริเวณชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม ขนานไปตามแม่น้ำโขงครอบคลุมพื้นที่ในเขตอำเภอดอนตาล อำเภอเมืองมุกดาหาร และอำเภอหว้านใหญ่

2.2) ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูกาล แบ่งได้เป็น 3 ฤดู ประกอบด้วย ฤดูร้อน เริ่มต้นแต่เดือนกุมภาพันธ์-เดือนเมษายน ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-เดือนตุลาคม และฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน-เดือนมกราคม อากาศเย็นและมีหมอกในตอนเช้า

อุณหภูมิ พื้นที่ 3 จังหวัด มีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 26.2 องศาเซลเซียส โดยในฤดูร้อนอุณหภูมิสูงสุด อยู่ในเดือนเมษายน อุณหภูมิสูงสุดคือ 42.1 องศาเซลเซียส ส่วนฤดูหนาวมีอุณหภูมิต่ำสุดถึง 3.5 องศาเซลเซียส ในบางวันของเดือนธันวาคมหรือมกราคม พิสัยของอุณหภูมิมะหว่างสูงที่สุดกับต่ำที่สุดในรอบปีต่างกัน 38.6 องศาเซลเซียส

2.3) ลักษณะทางธรณีวิทยาและลักษณะทางธรณีสัณฐาน

1. ลักษณะทางธรณีวิทยา

หินยุคควอเทอร์นารี (Quaternary deposits : Qs) เป็นหินที่เกิดในช่วงปัจจุบัน - 1.8 ล้านปีมีลักษณะเป็นตะกอนที่เกิดจากกระแสน้ำพัดพาเอากกรวด หิน ดิน ทราย และโคลนตม ซากพืชและซากสัตว์มาสะสมตัวอยู่ตามพื้นที่ราบลุ่ม พบบริเวณริมฝั่งแม่น้ำสงคราม ช่วงอำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร อำเภอนาทม

อำเภอนาหว้า อำเภอศรีสงคราม อำเภอท่าอุเทน บริเวณฝั่งแม่น้ำโขงช่วงอำเภอเมืองนครพนมอำเภอธาตุพนมจังหวัดนครพนม

หินยุคเทอร์เชียรี (Tertiary : Qt) เป็นหินที่เกิดในช่วง 1.8 - 65 ล้านปี เป็นหมู่หินที่เกิดจากตะกอนกรวด หินทราย และดินเหนียวที่ถูกกระแสน้ำพัดพามาสะสมตัวตามหนอง บึง บริเวณที่ราบลุ่มหรือ แอ่งแผ่นดินระหว่างภูเขา ประกอบขึ้นเป็นชั้นดินดาน หินทราย ชั้นดินมาร์ล ชั้นหิน น้ำมัน ชั้นหินปูน และชั้นถ่านหินลิกไนต์ ชั้นหินเหล่านี้มีซากดึกดำบรรพ์ ได้แก่ ใบไม้ ต้นไม้ ปลา หอย ครอบคลุมพื้นที่แอ่งสกลในส่วนของจังหวัดสกลนคร และนครพนม

หินยุคจูแรสซิก - ครีเทเชียส (Jurassic, Cretaceous) เป็นหินที่เกิดในช่วง 195 - 65 ล้านปี จัดอยู่ในหมู่หินโคราช ซึ่งมีองค์ประกอบของชั้นหินประกอบด้วยหินกรวดมน หินดินดานสีแดง หินทรายหินโคลน ซึ่งมีสีน้ำตาลแดงและสีแดงเกือบตลอดทั้งหมู่หิน ความหนาของหมู่หินโคราชประมาณ 4,000 เมตร หรือมากกว่า วางตัวตามเนินเขาเป็นแนวยาวต่อเนื่องกันจากทิศตะวันออก-ตะวันตก ตั้งแต่จังหวัดมุกดาหาร นครพนม จนถึงจังหวัดสกลนคร ซึ่งมีรายละเอียดหน่วยหินย่อยดังนี้

- หน่วยหินภูกระดึง (Jpk) พบในอำเภอเมืองมุกดาหาร อำเภอดงหลวง อำเภอคำชะอี อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร และอำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
- หน่วยหินพระวิหาร (Jpw) พบบริเวณเชิงเขาภูพานในแนวตะวันออก - ตะวันตก
- หน่วยหินเสาขัว (Jsk) พบบริเวณเชิงเขาภูพานในแนวตะวันออก - ตะวันตก
- หน่วยหินโคกกรวด (Ktms) เป็นโครงสร้างรากฐานของแอ่งสกลนคร ครอบคลุมจังหวัดสกลนคร และนครพนม
- หน่วยหินมหาสารคาม (Kkk) เป็นทรายแป้ง หินโคลน และหินดินดาน มีชั้นเกลือหิน (rock salt) จำนวนมากสะสมอยู่ในหน่วยหินนี้ เป็นหน่วยหินชั้นบนสุดมีความหนาแน่นประมาณ 600 เมตร วางตัวตามเชิงเขาภูพานในแนวตะวันออก - ตะวันตก
- หน่วยหินภูโตะ (Kpp) วางตัวตามเชิงเขาภูพานในแนวตะวันออก - ตะวันตก

2. ลักษณะทางธรณีสัณฐาน

กลุ่มจังหวัดตั้งอยู่บริเวณที่ราบสูงโคราชซึ่งหมายถึงบริเวณที่ราบสูงของภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด โดยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดตั้งอยู่ในแอ่งสกลนคร และมีพื้นที่ครอบคลุมจังหวัดเลย หนองบัวลำภู อุดรธานี หนองคาย บึงกาฬ ซึ่งมีลักษณะธรณีสัณฐานโดยสังเขปดังนี้

- ที่ราบน้ำท่วมถึง เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำใหม่ที่พัดพามาทับถมกันทุกปี สภาพภูมิประเทศไม่ราบเรียบ ความลาดเทน้อยกว่าร้อยละ 1 ส่วนใหญ่ใช้เป็นพื้นที่ทำนาซึ่งให้ผลผลิตส่วนมากพบบริเวณสองฝั่งลำน้ำสายสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำโขง และแม่น้ำสงคราม

- ลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำที่มาทับถมกันนานแล้ว มีอายุมากกว่าลานตะพักลำน้ำกลางเก่ากลางใหม่ สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบเรียบ มีความลาดเท น้อยกว่าร้อยละ 1 ส่วนใหญ่ใช้เป็นพื้นที่ทำนาซึ่งให้ผลผลิตค่อนข้างต่ำ

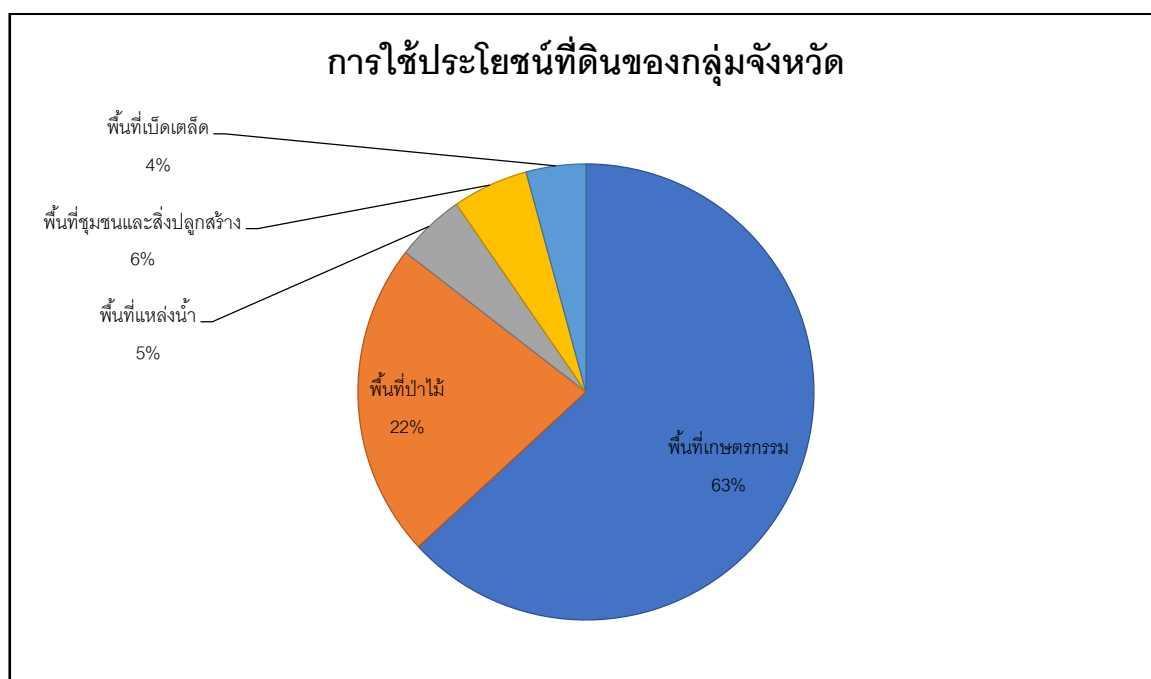
- พื้นที่ที่ถูกกัดกร่อนและเนินเขา เป็นสิ่งที่เหลือค้างจากการถูกกัดกร่อนและพังทลาย ภูมิประเทศไม่ราบเรียบแต่เป็นลอนลูกคลื่น ส่วนใหญ่มีความลาดเทประมาณร้อยละ 2-16 มักใช้เป็นพื้นที่เพาะปลูกพืชไร่

- ภูเขา เกิดจากการโค้งตัวและยุบตัวของผิวโลก ทำให้บริเวณนั้นมีความสูง ต่ำแตกต่างกันมาก มีความลาดเทมากกว่าร้อยละ 16 มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 100-750 เมตร ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ทำเกษตรกรรม

2.4) การใช้ประโยชน์จากที่ดิน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในปี พ.ศ.2560 มีการใช้ประโยชน์ที่ดินมากที่สุดโดยเฉพาะพื้นที่เกษตรกรรม จำนวน 7,677,656 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 63.13 ของการใช้ประโยชน์ที่ดินของกลุ่มจังหวัด รองลงมาเป็นพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 2,717,419 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 22.35 พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน 654,291 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 5.38 พื้นที่แหล่งน้ำ จำนวน 597,391 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.91 และพื้นที่เปิดเตล็ด จำนวน 514,657 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.23 ตามลำดับ

ตาราง การใช้ประโยชน์ที่ดินของกลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ.2560

	พื้นที่ (ไร่)			กลุ่มจังหวัด
	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	
พื้นที่เกษตรกรรม	3,875,341	2,300,263	1,502,052	7,677,656
พื้นที่นา	2,535,553	1,607,480	584,564	4,727,597
พืชไร่	532,916	124,477	531,027	1,188,420
ไม้ยืนต้น	753,638	548,182	364,556	1,666,376
ไม้ผล	20,350	7,757	21,005	49,112
พืชสวน	9,676	4,921	312	14,909
ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์	13,529	4,284	182	17,995
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	7,828	2,896	406	11,130
เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวน ผสม	1,851	266	-	2,117
พื้นที่ป่าไม้	1,190,953	546,603	979,863	2,717,419
พื้นที่แหล่งน้ำ	313,374	222,248	61,769	597,391
น้ำธรรมชาติ	155,671	125,768	36,195	317,634
น้ำที่สร้างขึ้น	157,703	96,480	25,610	279,793

ตาราง การใช้ประโยชน์ที่ดินของกลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ.2560

	พื้นที่ (ไร่)			
	สกลนคร	นครพนม	มุกดาหาร	กลุ่มจังหวัด
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	350,794	202,642	100,855	654,291
ตัวเมืองและย่านการค้า	25,926	13,917	5,492	45,335
สถานที่ราชการและสถาบัน	76,780	112,786	17,362	206,928
นันทนาการและบริการ	4,134	1,324	775	6,233
พื้นที่อุตสาหกรรม	6,650	3,706	2,922	13,278
สุสาน/ป่าช้า	2,026	656	82	2,764
สนามบิน	744	6,199	-	6,973
ถนน	2,225	15,605	7,629	25,459
หมู่บ้าน	232,309	112,786	66,565	411,660
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	273,141	173,661	67,855	514,657
รวม	6,003,603	3,445,417	2,712,394	12,161,414

ที่มา: กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2560

3) การเมืองการปกครอง

เขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 แบ่ง เป็น 3 จังหวัด 37 อำเภอ 276 ตำบล 2,499 หมู่บ้าน 1 เทศบาลนคร 2 เทศบาลเมือง 3 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 111 เทศบาลตำบล 184 องค์การบริหารส่วนตำบล

ตาราง แสดงการแบ่งเขตการปกครองกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	ทน./ทม.	ทต.	อบต.
สกลนคร	เมืองสกลนคร	16	96	1	1	9	8
	กุสุมาลย์	5	68	-	-	1	5
	กุดบาก	3	-	-	-	4	-
	พรรณานิคม	10	38	-	-	8	3
	พังโคน	5	24	-	-	4	2
	วาริชภูมิ	5	26	-	-	4	2
	นิคมคำนูน	4	29	-	-	-	4
	วานรนิวาส	14	124	-	-	6	9
	คำตากล้า	4	37	-	-	2	3
	บ้านม่วง	9	86	-	-	2	8
	อากาศอำนวย	8	30	-	-	6	3
	สว่างแดนดิน	16	122	-	-	7	11
	ส่องดาว	4	-	-	-	5	-
	เต่างอย	4	32	-	-	-	4
	โคกศรีสุพรรณ	4	35	-	-	1	3
	เจริญศิลป์	5	53	-	-	1	5
	โพนนาแก้ว	5	21	-	-	3	2
	ภูพาน	4	24	-	-	2	2

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	ทน./ทม.	ทต.	อบต.
รวม	18	125	845	1	1	65	74
นครพนม	เมืองนครพนม	15	165	1	1	2	12
	ปลาปาก	8	85	-	-	1	8
	ท่าอุเทน	9	111	-	-	2	7
	บ้านแพง	6	66	-	-	1	5
	ธาตุพนม	12	136	-	-	5	7
	เรณูนคร	8	91	-	-	1	8
	นาแก	12	143	-	-	2	11
	ศรีสงคราม	9	109	-	-	5	5
	นาหว้า	6	68	-	-	2	5
	โพนสวรรค์	7	90	-	-	1	7
	นาทม	3	37	-	-	-	3
	วังยาง	4	27	-	-	-	3
รวม	12	99	1,128	1	1	22	81
มุกดาหาร	เมืองมุกดาหาร	12	149	1	1	10	2
	นิคมคำสร้อย	7	79	-	-	1	9
	ดอนตาล	7	63	-	-	2	2
	ดงหลวง	6	60	-	-	3	5
	คำชะอี	9	88	-	-	3	3
	ห้วยน้ำใหญ่	5	43	-	-	2	6
	หนองสูง	6	44	-	-	3	2
รวม	7	52	526	1	1	24	29
รวมทั้งหมด	37	276	2,499	3	3	111	184

ที่มา :กรมการปกครอง 2560

นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดมีชายแดนที่ติดต่อกับ สปป.ลาว ระยะทางประมาณ 246 กิโลเมตร ซึ่งมีจุดผ่านแดนไทย-สปป.ลาว จำนวน 8 แห่ง เป็นจุดผ่านแดนถาวร 4 แห่ง และจุดผ่อนปรน 4 แห่งดังนี้

ตาราง จุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

จังหวัด	จุดผ่านแดนถาวร	จุดผ่อนปรน	พื้นที่ของไทย	พื้นที่ของ สปป.ลาว
นครพนม	√		ด่านสะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำโขง ไทย-ลาว แห่งที่ 3 บ้านห้อม ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง	บ้านเวินใต้ เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน
	√		ด่านท่าเรือ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง	เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน
		√	บ้านโพธิ์ชัย ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบ้านแพง	บ้านท่าสะอาด เมืองปากกระดิ่ง แขวงบอลิคำไซ
		√	อำเภอท่าอุเทน	บ้านหินปูน เมืองหินปูน แขวงคำม่วน

ตาราง จุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

จังหวัด	จุดผ่านแดนถาวร	จุดผ่อนปรน	พื้นที่ของไทย	พื้นที่ของ สปป.ลาว
		√	บ้านนาดี ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง	บ้านปากแบ่ง เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน
		√	อำเภอธาตุพนม	บ้านด่าน เมืองหนองบก แขวงคำม่วน
มุกดาหาร	√		ด่านสะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำโขง ไทย- ลาว แห่งที่ 2 บ้านสงเปือย ตำบลบางทรายใหญ่ อำเภอเมือง	บ้านนาแก เมืองโกลสอน พมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต
	√		ด่านท่าเรือ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง	เมืองโกลสอน พมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต

4) โครงสร้างประชากร

ในปี พ.ศ. 2559 มีประชากรรวมทั้งสิ้น 2,212,296 คน จำแนกได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงโครงสร้างประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

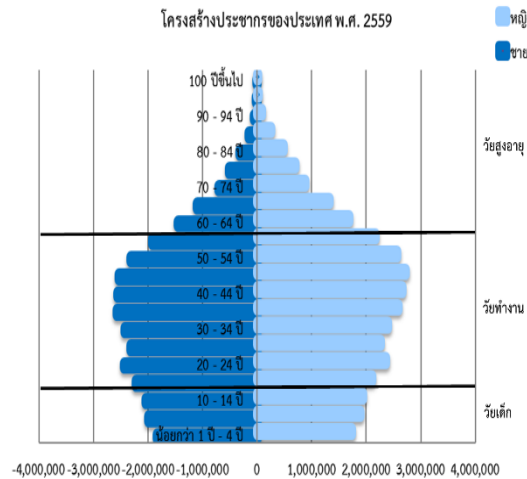
กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	ประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2	1,107,306	1,110,976	2,218,282
นครพนม	358,311	359,717	718,028
มุกดาหาร	175,649	175,133	350,782
สกลนคร	573,346	576,126	1,149,472

ที่มา : กรมการปกครอง

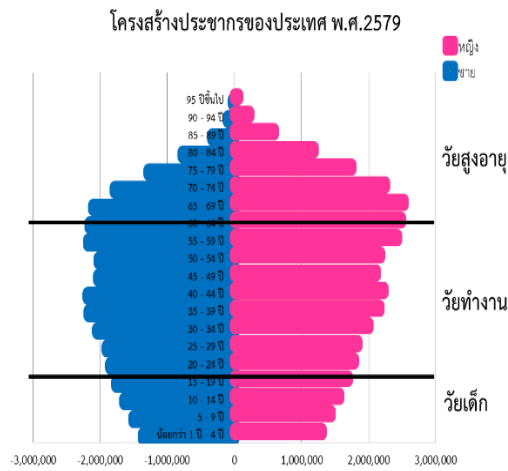
ตารางที่ 3 จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดฯ เปรียบเทียบกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และประเทศ

ประเทศ/กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	2557	2558	2559
ประเทศ	60,032,689	60,244,904	60,506,088
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 2	2,197,966	2,206,237	2,212,296
นครพนม	713,341	715,399	716,873
มุกดาหาร	346,016	348,101	349,474
สกลนคร	1,138,609	1,142,737	1,145,949

ที่มา : กรมการปกครอง

ภาพ โครงสร้างประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2559

ภาพ โครงสร้างประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2579

1.2 ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

1) เศรษฐกิจภาพรวม

1.1) โครงสร้างเศรษฐกิจ

จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประมวลผลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถสรุปได้ว่า ในปี 2559 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีผลิตภัณฑ์มวลรวม 117,226 ล้านบาท เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคการเกษตรอยู่ที่ 31,761 ล้านบาท รองลงมาคือ ภาคการศึกษา มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ 20,738 ล้านบาท และการขายส่งและการขายปลีกการซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ 14,348 ล้านบาท

ตารางที่ 4 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด(หน่วย : ล้านบาท)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	2555	2556	2557	2558	2559
ภาคการเกษตร	31,407	38,857	31,538	32,000	31,761
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	31,407	38,857	31,538	32,000	31,761
ภาคนอกการเกษตร	73,091	76,956	76,578	79,189	85,465
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	382	368	446	602	657
การผลิต	7,916	8,660	8,436	8,171	9,236
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	1,129	1,270	1,395	1,389	1,432
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสีย และสิ่งปฏิกูล	216	466	344	377	389
การก่อสร้าง	5365	5,843	5,881	6,142	6,337
การขายส่งและการขายปลีกการซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	10,489	11,662	11,616	12,984	14,348
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	2,994	2,987	3,545	3,076	3,503
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	437	514	531	636	692
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	1,005	985	1,040	1,087	894
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	5,854	6,309	7,030	7,876	9334
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	4,289	5,241	4,284	4,502	5148

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	2555	2556	2557	2558	2559
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	17	19	24	26	51
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	168	156	153	161	166
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการ ประกันสังคมภาคบังคับ	9,143	7,521	5,311	6,520	6,799
การศึกษา	19,184	20,149	21,430	20,213	20,738
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3,100	3,305	3,572	3,830	4,098
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	154	157	156	157	196
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	1,240	1,336	1,373	1,431	1,440
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)	104,498	115,813	108,116	111,189	117,226
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ต่อคน (บาท)	59,600	66,300	62,157	64,189	67,968
ประชากร (1,000 คน)	1,753	1,746	1,739	1,732	1,724

ที่มา :สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 5 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด แยกตามจังหวัดปี 2557 - 2559 (หน่วย: ล้านบาท)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	108,117	111,190	117,226
นครพนม	37,636	38,886	41,438
มุกดาหาร	21,898	22,402	23,286
สกลนคร	48,583	49,901	52,501

จากสถานะเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ซึ่งพิจารณาจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP) ที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าโครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดที่สำคัญ คือ การผลิตภาคการเกษตร(สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ การป่าไม้ และการประมง) ซึ่งมีสัดส่วนมากที่สุดคือร้อยละ 26.74 ของผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด รองลงมาคือ ภาคการศึกษา มีสัดส่วนร้อยละ 18.78 ลำดับถัดมาเป็นภาคการค้าซึ่งพิจารณาจากสาขาการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนมีสัดส่วนร้อยละ 11.73 ตามมาด้วยภาคตัวกลางทางการเงิน มีสัดส่วนร้อยละ 7.39 และภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนร้อยละ 7.13 ตามลำดับ

ดังนั้นจากข้อมูลจึงจะเห็นว่ากิจกรรมการผลิตทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดที่สำคัญและควรส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา คือ การผลิตภาคการเกษตรควบคู่กับภาคอุตสาหกรรม โดยประชาชนส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดยังประกอบอาชีพในภาคการเกษตรและภาคการเกษตรก็พื้นฐานการผลิตที่สำคัญที่สามารถเชื่อมโยงให้เกิดการนำผลผลิตทางการเกษตรเข้าสู่การผลิตในภาคอุตสาหกรรมต่อไป ซึ่งการผลิตภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปสินค้าการเกษตรเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็น ข้าว อ้อย ยางพารา มันสำปะหลัง เป็นต้น นอกจากนี้ ภาคการค้า การบริการและการท่องเที่ยว ก็มีส่วนสำคัญที่ช่วยผลักดันและสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดที่จะมองข้ามไม่ได้ถึงแม้บางปีการขยายตัวของภาคการค้าและการท่องเที่ยวจะลดลงบ้างแต่ก็ควรให้ความสำคัญ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยเฉพาะด้านการค้ามีปัจจัยสนับสนุนที่จะก่อให้เกิดการค้าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดเนื่องจากการมีสะพานมิตรภาพเชื่อมระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ถึง 2 แห่ง คือ ที่จังหวัดมุกดาหารและนครพนม สามารถพัฒนาทำให้เกิดการค้า

การลงทุนที่เพิ่มขึ้นได้ ทั้งการค้าผ่านแดน การค้าชายแดน และการค้าภายในกลุ่มจังหวัด ที่สามารถเชื่อมโยงให้เกิดการค้าระหว่างภูมิภาคได้ นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมโยงให้เกิดการท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและภายในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้นได้ในอนาคต

1.2) ผลผลิตมวลรวมต่อประชากร (GPP per Capita)

ผลผลิตมวลรวมต่อประชากร (GPP per Capita) ในปี พ.ศ.2559 มีมูลค่าอยู่ที่ 204,950 บาท ต่อคนต่อปี ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2557 ที่มีมูลค่าอยู่ที่ 187,735 บาทต่อคนต่อปี

ในปี พ.ศ.2559 จังหวัดนครพนม เป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลผลิตมวลรวมต่อประชากรสูงที่สุดอยู่ที่ 73,088 บาทต่อคนต่อปี และจังหวัดสกลนคร มีมูลค่าผลผลิตมวลรวมต่อประชากรต่ำที่สุด อยู่ที่ 64,759 บาท ต่อคนต่อปี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงผลผลิตมวลรวมต่อประชากรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (หน่วย : บาท)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	187,735	193,827	204,950
นครพนม	65,721	68,226	73,088
มุกดาหาร	62,507	64,276	67,103
สกลนคร	59,507	61,325	64,759

2) เกษตรกรรม

2.1) พื้นที่เพาะปลูก

จากการสำรวจเนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินรายจังหวัด ในปี พ.ศ. 2560 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีเนื้อที่รวมประมาณ 12,161,414 ไร่ โดยจังหวัดสกลนครมีเนื้อที่มากที่สุด คือ 6,003,602 ไร่ รองลงมาคือ จังหวัดนครพนม 3,445,418 ไร่ จังหวัดมุกดาหาร 2,712,394 ไร่ ตามลำดับ

เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 สามารถแบ่งออกได้ 5 ส่วนได้แก่ นาข้าว พืชไร่ สวนไม้ผลไม้ยืนต้น สวนผักไม้ดอก/ไม้ประดับ และเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ โดยในปี พ.ศ. 2560 นาข้าวใช้พื้นที่รวมสูงสุดเท่ากับ 4,168,253 ไร่ ส่วนสวนไม้ผล/ไม้ยืนต้นใช้พื้นที่รวม 677,891 ไร่ พืชไร่ใช้พื้นที่รวม 662,274 ไร่ เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ เท่ากับ 739,733 ไร่ และสวนผัก ไม้ดอก/ไม้ประดับ ใช้พื้นที่ 39,802 ไร่ จากเนื้อที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดฯ สามารถแบ่งเป็นพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร ได้ดังนี้

ตารางที่ 7 เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ปี พ.ศ. 2560

ประเทศ/ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)				
		นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผล/ไม้ยืนต้น	สวนผัก/ไม้ดอก/ไม้ประดับ	การเกษตรอื่นๆ
ทั่วประเทศ	320,696,888	69,964,862	31,154,000	34,915,274	1,398,383	11,803,714
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	105,533,963	42,752,421	11,940,928	4,315,585	317,327	4,521,479
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	12,161,414	4,168,253	662,274	677,891	39,802	739,733
นครพนม	3,445,418	1,440,351	84,364	216,483	10,413	148,493
มุกดาหาร	2,712,394	549,060	347,917	189,457	2,124	199,185
สกลนคร	6,003,602	2,178,842	229,993	271,951	27,265	392,055

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2.2) ผลผลิต

ผลผลิตรวมของพืชเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง มันสำปะหลัง สับปะรด ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2558-2560 สรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 8 ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ข้าวนาปี) ปี พ.ศ. 2558-2560 (หน่วย: ตัน)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	2558	2559	2560
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	1,230,900	1,402,319	1,135,290
นครพนม	444,897	483,695	444,179
มุกดาหาร	181,014	183,451	170,480
สกลนคร	604,989	735,173	520,631

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ 9 ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ข้าวนาปรัง) ปี พ.ศ. 2558-2560 (หน่วย: ตัน)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	2558	2559	2560
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	54,463	32,565	56,809
นครพนม	27,108	22,698	31,905
มุกดาหาร	164	109	109
สกลนคร	27,191	9,758	24,795

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ 10 ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (มันสำปะหลัง) ปี พ.ศ. 2558-2560 (หน่วย: ตัน)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	2558	2559	2560
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	1,033,872	1,010,588	974,893
นครพนม	156,671	117,388	96,670
มุกดาหาร	497,661	490,998	507,843
สกลนคร	379,540	402,202	370,380

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตารางที่ 11 ผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (สับปะรด) ปี พ.ศ. 2558-2560 (หน่วย: ตัน)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	2558	2559	2560
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	10,731	16,665	17,782
นครพนม	10,731	16,665	17,782
มุกดาหาร	-	-	-
สกลนคร	-	-	-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

3) อุตสาหกรรม

3.1) มูลค่า

อุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2559 อยู่ที่ประมาณ 9,893 ล้านบาท ซึ่งเป็นมูลค่าจากการผลิต 9,236 ล้านบาท และเป็นมูลค่าจากการทำเหมืองแร่อยู่ที่ 657 ล้านบาท ทั้งนี้มูลค่าอุตสาหกรรมทั้งหมดเติบโตจากปี 2558 ที่มีมูลค่าอยู่ที่ 8,773 ล้านบาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 12 มูลค่าภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัด (หน่วย: ล้านบาท)

กิจกรรม	2557	2558	2559
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	446	602	657
การผลิต	8,436	8,171	9,236
มูลค่าอุตสาหกรรม	8,882	8,773	9,893

3.2) จำนวนโรงงาน แรงงาน และเงินลงทุน

ในปี พ.ศ. 2559 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 3,333 โรงงาน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีจำนวนอยู่ที่ 3,314 โรงงาน โดยจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุดอยู่ที่ 2,411 โรงงาน

ในส่วนของแรงงาน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนแรงงานอยู่ทั้งสิ้น 16,133 คน ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีอยู่ประมาณ 16,339 คน โดยจังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีจำนวนแรงงานมากที่สุดอยู่ที่ 8,012 คน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีจำนวนเงินลงทุนอยู่ที่ 19,450 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2559 ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้า โดยที่จังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีจำนวนเงินลงทุนสูงที่สุด อยู่ที่ 7,643 ล้านบาท

ตารางที่ 13 จำนวนโรงงาน แรงงาน และเงินลงทุนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนโรงงาน			จำนวนแรงงาน			จำนวนเงินลงทุน		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	3,247	3,314	3,333	15,943	16,339	16,133	17,149	19,014	19,450
นครพนม	443	481	463	4,858	4,785	4,810	5,515	6,158	6,145
มุกดาหาร	431	450	459	3,591	3,703	3,311	5,526	5,876	5,661
สกลนคร	2,373	2,383	2,411	7,494	7,851	8,012	6,108	6,980	7,643

4) ท่องเที่ยว

4.1) นักท่องเที่ยว(ผู้เยี่ยมเยือน)

จำนวนผู้เยี่ยมเยือนในจังหวัดและกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยจำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือนในปี พ.ศ. 2557 อยู่ที่ประมาณ 3.46 ล้านคน ในขณะที่ในปี พ.ศ. 2559 อยู่ที่ 4.08 ล้านคน โดยจังหวัดมุกดาหาร เป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงที่สุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 14 จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด(หน่วย: คน)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	3,469,471	3,969,760	4,086,664
นครพนม	913,138	982,620	1,020,768
มุกดาหาร	1,475,139	1,850,495	1,901,912
สกลนคร	1,081,194	1,136,645	1,163,984

4.2) รายได้

รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี โดยรายได้จากการท่องเที่ยวมีการเติบโตจาก 5,063 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2557 เป็น 6,422 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2559 โดยจังหวัดมุกดาหาร เป็นจังหวัดที่มีรายได้มากที่สุด ดังนี้

ตารางที่ 15 รายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (หน่วย : ล้านบาท)

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	5,063	5,985	6,422
นครพนม	1,407	1,556	1,691
มุกดาหาร	1,995	2,648	2,836
สกลนคร	1,661	1,781	1,895

4.3) แหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีรายละเอียดดังนี้

- แหล่งท่องเที่ยว(สำคัญ)

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เชิงธรรมะ

1) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเชิงธรรมชาติและสัตว์ป่า จ.สกลนคร เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติภูพาน จ.นครพนม เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติภูสิงห์ จ.มุกดาหาร เช่น แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติมุกดาหาร (ภูผาเทิบ)

2) แหล่งท่องเที่ยวประเภทวิถีชีวิต ใน จ.สกลนคร เช่น ชาวภูไท บ.โนนหอม บ.ถ้ำเต่า ชุมชนคาทอลิก บ.ท่าแร่ ชุมชนเครื่องปั้นดินเผา บ.เชียงเครือ ศูนย์วัฒนธรรมไทยโส้ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ.ท่าวัด จ.นครพนม เช่น กลุ่มสหกรณ์ปั้นดินเผา บ.โนนตาล ชุมชนไทแสก บ.อาจสามารถ ศูนย์วัฒนธรรมผู้ไทเรณูนคร ศูนย์หัตถกรรมบ้านท่าเรือ หมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียดนาม บ.นาจอก (บ้านลุงโฮ) จ.มุกดาหาร เช่น โฮมสเตย์ บ.นาโสก ห้าแยกชุมชนเวียดนาม หมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ.หนองหล่ม หมู่บ้านโฮมสเตย์บ้านภู หมู่บ้านสานตะกร้าพลาสติก บ.ชัยมงคล เป็นต้น

3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปะ วัฒนธรรม และแหล่งมรดก จ.สกลนคร เช่น พระธาตุเชิงชุม พระธาตุนารายณ์เจงเวง พระธาตุภูเพ็ก เป็นต้น จ.นครพนม เช่น พระธาตุพนม พระธาตุศรีคุณ พระธาตุเรณู หมู่บ้านมิตรภาพไทย-เวียดนาม บ้านนาจอก เป็นต้น และ จ.มุกดาหาร เช่น กลองมโหระทึก

4) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเชิงวิชาการ เช่น ศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ.สกลนคร พิพิธภัณฑ์จวนผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม (หลังเก่า)

5) แหล่งท่องเที่ยวประเภทสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ จ.สกลนคร เช่น วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร วัดป่าสุทธาวาส วัดป่าอุดมสมพร วัดถ้ำอภัยดำรงธรรม อาสนวิหารอัครเทวดามิคาลแอล เป็นต้น จ.นครพนม เช่น วัดธาตุพนมวรวิหาร วัดพระธาตุเรณู วัดธาตุศรีคุณ วัดโฆสิตดาราม วัดพระธาตุประสิทธิ์ วัดพระธาตุท่าอุเทน วัดมหาธาตุ วัดนักบุญอันนา เป็นต้น จ.มุกดาหาร เช่น วัดรอยพระพุทธบาทภูมโนรมย์ วัดบรรพตคีรี เป็นต้น

6) แหล่งท่องเที่ยวประเภทสันตนาการและบันเทิง จ.สกลนคร เช่น อุทยานหนองหารเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น จ.นครพนม ได้แก่ สะพานมิตรภาพ 3 ล่องเรือสำราญแม่น้ำโขง สวนหลวง ร.9 เป็นต้น จ.มุกดาหาร ได้แก่ สะพานมิตรภาพ 2 ตลาดสินค้าอินโดจีน เป็นต้น

นอกจากนี้ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ยังมีงานประเพณี วัฒนธรรม และสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา ที่สำคัญ ดังนี้

- วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร (จังหวัดสกลนคร)
- วัดพระธาตุพนมวรวิหาร (จังหวัดนครพนม)
- หอแก้วเฉลิมพระเกียรติ (จังหวัดมุกดาหาร)
- ตลาดอินโดจีนมุกดาหาร
- ตลาดอินโดจีนนครพนม
- อุทยานแห่งชาติภูพาน (จังหวัดสกลนคร)
- อุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ (จังหวัดมุกดาหาร)

- งานประเพณีออกพรรษาแห่ปราสาทผึ้งและแข่งเรือยาวชิงถ้วยพระราชทาน (จังหวัดสกลนคร)
- งานประเพณีไหลเรือไฟออกพรรษา (จังหวัดนครพนม)
- งานนมัสการองค์พระธาตุพนม ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 (จังหวัดนครพนม)
- งานแข่งเรือออกพรรษา ไทย - ลาว (จังหวัดมุกดาหาร)
- แลนด์มาร์คภูพานาค (นครพนม)

4.4) เทศกาลประจำปีของกลุ่มจังหวัด

ข้อมูลเทศกาลประจำปีของกลุ่มจังหวัดในแต่ละเดือน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ซึ่งมีเทศกาลประจำปีดังต่อไปนี้

ตาราง ข้อมูลงานเทศกาลประจำปีของกลุ่มจังหวัด

เดือน	เทศกาล	จังหวัด
มกราคม	1. งานประเพณีรวมน้ำใจไทกะเลิง 2. งานวันภูไทโลก 3. งานนมัสการพระธาตุเชิงชุมและหลวงพ่อบุญรอดพระองค์แสน 4. งานเสี้ยวแคมป์ 5. งานรวมน้ำใจไทสกลและงานกาชาด 6. งานบูรพาจารย์ 7. ประเพณีทำบุญตักบาตรวันขึ้นปีใหม่ ณ เขื่อนริมแม่น้ำโขง บริเวณตลาดอินโดจีน 8. ทำบุญตักบาตรวันขึ้นปีใหม่ 9. งานวันครบรอบละสังขารหลวงปู่เหล้า เขมปัตโต 10. พิธีจุดเทียนขึ้นถุ่มโนรมย์ไหว้พระใหญ่วัดรอยพระบาทถุ่มโนรมย์ 11. งานกาชาดและงานของดีจังหวัดมุกดาหาร ณ สนามศาลากลางจังหวัดมุกดาหาร 12. บุญเข้ากรรม บุญเข้าปริวาสกรรม ณ คณะสงฆ์อำเภอคงหลวง	สกลนคร สกลนคร สกลนคร สกลนคร สกลนคร สกลนคร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร
กุมภาพันธ์	1. งานตรุษไทยสกล คนจีน เวียดนาม 2. งานประเพณีบุญข้าวเจี๋ยกัษ อนุรักษ์ปราสาทขอม อ่อนซอนผ้าเย็บคราม 3. งานเทศกาลไส้รำลึก 4. กิจกรรมจักรยานท่องเที่ยว ปั่นเที่ยวริมภู ปั่นดูยอดภูเพ็ก เทศกาลวันมาฆบูชา 5. มหกรรมข้าวฮางโลก 6. งานนมัสการพระธาตุพนม 7. ประเพณีแห่เทียนสาก 8. ประเพณีใส่ทั้งบั้ง 9. งานประเพณีบุญกองข้าว 10. งานบุญไฮ ไทโซ่ 11. กิจกรรมปั่นจักรยาน 2 ล้อ 2 น่องท่อง 2 แผ่นดิน 12. งานมหกรรมอาหารไทย จีน มุกดาหาร ณ ตลาดอินโดจีน 13. บุญกองข้าวไขประตูเล่าขานผู้ไทบ้านนาโสก 14. ประเพณีเข้าจี ณ วัดเฉลิมชัย อบต.ผึ่งแดด 15. บุญข้าวยาคุ บูชาพระบรมสารีริกธาตุ	สกลนคร สกลนคร สกลนคร สกลนคร สกลนคร นครพนม นครพนม นครพนม มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร
มีนาคม	1. วัฒนธรรมแข่งผีโขน 2. สุริยปฏิทิน ณ ปราสาทภูเพ็ก 3. งานโฮมเจ้าแม่ภูไท ไหว้พระไกรสรราช 4. งานบุญผะเวสตำบลนาอุดม	สกลนคร สกลนคร มุกดาหาร มุกดาหาร

ตาราง ข้อมูลงานเทศกาลประจำปีของกลุ่มจังหวัด

เดือน	เทศกาล	จังหวัด
เมษายน	1. เทศกาลภูไทรำลึกและนมัสการเจ้าปู่หมื่นดู่ 2. เทศกาลสงกรานต์วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร 3. งานประเพณีสงกรานต์นครพนม 4. เทศกาลสงกรานต์เรณู 5. เทศกาลกินหมันแก่งกะเบา 6. โครงการประเพณีรดน้ำขอพรเนื่องในวันสงกรานต์ 7. งานประเพณีบุญผะเหวด บ้านนาโสก 8. งานประเพณีแห่บาตรอมสินวัดคำแสนสุข 9. งานประเพณีกินข้าวปุ้นเอาบุญผะเหวด 10. งานประเพณีสงกรานต์ 11. งานประเพณีแห่ดอกไม้	สกลนคร สกลนคร นครพนม นครพนม มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร
พฤษภาคม	1. งานเทศกาลวิสาขบูชา 2. งานบุญมหาชาติและบุญบั้งไฟ 3. งานบุญบั้งไฟไชยบุรี 4. งานประเพณีบุญบั้งไฟ 5. งานกินข้าวปุ้นเอาบุญบั้งไฟ 6. บุญวิสาขบูชา 7. บุญประเพณีบวงสรวงเจ้าปู่ดอนตาล ณ บริเวณศาลเจ้าปู่เจ้าดอนตาล 8. บุญข้าชะ เลี้ยงมเหศักดิ์หลักเมือง จัดขึ้นที่หมู่บ้าน ตำบลที่เป็นชนเผ่าไทยอีสาน	สกลนคร สกลนคร นครพนม มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร
มิถุนายน	1. วิสาขบูชาโลก 2. บุญข้าชะเมือง 3. บวงสรวงองค์ปู่ญานาคสังคตีสถิตที่คูน้ำโขง ณ บริเวณศาลพญานาคใต้สะพานพญานาคแห่งที่ 2 4. งานออนซอนมูนมังชนเผ่าไทยกะเลิง 5. บุญเข้าพรรษา จัดขึ้นในวันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 ในวัดทุกพื้นที่ของทุกปี 6. บุญข้าวประดับดินทุกหมู่บ้านในเขตอำเภอหนองสูง	นครพนม นครพนม มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร
กรกฎาคม	1. งานเทศกาลอาสาฬหบูชาสักการะสังเวชนียสถาน 4 ตำบล 2. ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาเทศบาลเมืองมุกดาหาร 3. บุญเข้าพรรษา ณ วัดไตรภูมิ อปต.หนองสูง	สกลนคร มุกดาหาร มุกดาหาร
สิงหาคม	1. วันบวงสรวงพระธาตุพนมล้น 2. งานโฮมเหง้าเผ่าผู้ไท 3. กิจกรรมเที่ยวป่าหน้าฝน อปต.นาสินวน อำเภอเมืองมุกดาหาร	นครพนม มุกดาหาร มุกดาหาร
กันยายน	1. งานประเพณีไหลเรือไฟ 2. งานประเพณีบุญเดือนสิบแข่งเรือไหลเรือไฟให้พระแก้วคู่บ้าน (ชิงถ้วยพระราชทานฯ) 3. วันสัตตนาคร่ำลึก 4. บุญเข้าสาก (ข้าวสารท) ทุกวัด ทุกหมู่บ้าน ในอำเภอหนองสูง 5. งานวันสถาปนาจังหวัดมุกดาหาร	สกลนคร สกลนคร นครพนม มุกดาหาร มุกดาหาร
ตุลาคม	1. เทศกาลประเพณีออกพรรษาจังหวัดสกลนคร 2. ประเพณีไหลเรือไฟนครพนม 3. งานแข่งเรือ 4. งานตักบาตรเทโว ณ วัดพระพุทธบาทภูมิโนรมย์	สกลนคร นครพนม นครพนม มุกดาหาร

ตาราง ข้อมูลงานเทศกาลประจำปีของกลุ่มจังหวัด

เดือน	เทศกาล	จังหวัด
	5. พิธีรำลึกบุญราศีสองคอน 6. ประเพณีการแข่งขันเรือออกพรรษาไทย-ลาว ตีช้างน้ำนอง (มุกดาหาร-สหัสขันธ์) 7. งานปั่นฝ้าย สายบุญ จุลจลิน 8. งานออกพรรษาสองแผ่นดิน บริเวณหน้าเขื่อนริมโขงตลาดอินโดจีน 9. กิจกรรมชมประติมากรรมหินเทิบ ชมทุ่งดอกกุสุมิตา ณ ลานหินอุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ 10. ประเพณีจุลจลินดอนตาล ชมเรือไฟโบราณลอยกระทงสะเดาะเคราะห์ 11. งานประเพณีแข่งเรือในวันออกพรรษาทุกปี เทศบาลตำบลหนองสูงเหนือ 12. งานประเพณีวันออกพรรษา อบต.กกแดง 13. งานประเพณีตักบาตรเทโวโรหณะและวันออกพรรษา 14. งานประเพณีวันออกพรรษาและตักบาตรเทโวโรหณะ	มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร
พฤศจิกายน	1. งานน้อมรำลึกวันคล้ายวันมรณภาพของพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต 2. เทศกาลลอยพระประทีปพระราชทาน สิบสองพึงไทยกล 3. งานเกษตรแฟร์นันทริอีสาน 4. ประเพณีแพะแข่ง แข่งเรือ และลอยกระทง 5. งานประเพณีลอยกระทง 6. งานสืบสานประเพณีลอยกระทงริมฝั่งโขง 7. ประเพณีลอยกระทง ณ บริเวณศาลเจ้าปู่พญานาค 8. ประเพณีจุลจลิน ปั่นฝ้าย สายบุญ จุลจลิน (กฐินเล่นทุกอำเภอ) 9. ประเพณีกฐินน้ำพุพญานาค ณ บริเวณศาลเจ้าปู่พญานาคใต้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 10. งานประเพณีแข่งเรือยาว	สกลนคร สกลนคร สกลนคร นครพนม มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร
ธันวาคม	1. ประเพณีข้าวเม่ปลาหมัก (ข้าวใหม่ปลาหมัก) ณ ชุมชนผู้ไทบ้านโนนหอม 2. เทศกาลคริสต์มาสจังหวัดสกลนคร ประเพณีแห่ดาว 3. วันเฉลิมฉลองนักบุญราศี 4. มุกดาหาร-สหัสขันธ์มาราธอนนานาชาติ 5. งานปฏิบัติธรรมประจำปีวัดนาอุดมวนาราม ชาวบ้านตำบลนาอุดมคณะสงฆ์ อบต.นาอุดม 6. งานฉลองบุญราศีทั้ง 7 วัดสองคอน 7. งานส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ 4 แผ่นดินตลาดอินโดจีนเทศบาลเมืองมุกดาหาร 8. กิจกรรมสวดมนต์ข้ามปีเสริมบารมี ส่งท้ายปีเก่า	สกลนคร สกลนคร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร มุกดาหาร

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัด, 2560

5) การค้า

5.1) สถานการณ์การค้าในกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 16 สถานการณ์การค้าในกลุ่มจังหวัดปี พ.ศ. 2557 – 2559 (หน่วย: ล้านบาท)

กิจกรรม	2557	2558	2559
การขนส่งและการขายปลีกการซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	11,616	12,984	14,348

มูลค่าการค้า (กิจกรรมการขนส่งและการขายปลีกการซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีการเติบโตขึ้นมาอยู่ที่ประมาณ 14,348 ล้านบาท ซึ่งเติบโตมาจากปีก่อนหน้าที่มีมูลค่าอยู่ที่ประมาณ 12,984 ล้านบาท

5.2) การค้าชายแดน

1. การค้าชายแดนไทยกับ สปป.ลาว

ช่องทางการค้าและด่านชายแดนไทยและ สปป.ลาว มีแนวพรมแดนต่อเนื่องกันถึง 1,760 กิโลเมตร จังหวัดชายแดนไทยที่มีพรมแดนติดกับ สปป.ลาว มี 12 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา อุตรดิตถ์ เลย หนองคาย อุดรธานี นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี มีด้านการค้าทั้งด่านระดับสากล 14 แห่ง ด่านผ่อนปรน 30 แห่งกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีพรมแดนติดต่อกับประเทศลาวที่จังหวัด นครพนมและจังหวัดมุกดาหาร โดยมีช่องทางการค้ารวม 8 แห่ง คือ จุดผ่านแดนถาวร 4 แห่ง และ จุดผ่อนปรน 4 แห่ง รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 17 แสดงประเภทด่านชายแดนไทยกับ สปป.ลาว

จังหวัด	ประเภทด่านชายแดน		
	ถาวร	ผ่อนปรน	ชั่วคราว
นครพนม	ด่าน อ.เมืองนครพนม ต.ในเมือง เทศบาล เมืองนครพนม - เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน (ด่านสากล)	บ.ดอนแพง ต.บ้านแพง อ.บ้านแพง - บ.บึงกวาง เมืองปากกระดิ่ง แขวงบอลิคำไซ	-
		ด่านศุลกากร อ.ท่าอุเทน - บ. หินบูน เมืองหินบูน แขวงคำม่วน	
		บ.ธาตุพนมสามัคคี ต.ธาตุพนม อ.ธาตุพนม - บ.ปากเซบั้งไฟ บ.ด่านเมืองหนองบก แขวงคำม่วน	
	จุดผ่านแดนสะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม-คำม่วน) บ.ห้อม ต.อาจสามารถ อ.เมือง จ.นครพนม -บ.เวินใต้ เมืองท่าแขก	บ.หนาดท่า ม.2 ต.บ้านกลาง อ.เมืองนครพนม - บ.ปากเป้ง เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน	
มุกดาหาร	ด่าน อ.เมืองมุกดาหาร - เมืองคันทะบูลี แขวงสะหวันนะเขต (ด่านสากล)		-
	ด่าน บ.สงเปือย ต.บางทรายใหญ่ อ.เมืองมุกดาหาร (สะพานมิตรภาพ 2) - บ.นแก เมืองโกสอนพมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต		

ที่มา : กรมการค้าต่างประเทศ

มูลค่าสินค้าส่งออกและนำเข้าผ่านด่านศุลกากรไทย-ลาว(รายจังหวัด)ปี 2557 - 2559

ตารางที่ 18 แสดงมูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ปี 2557 - 2559

หน่วย : ล้านบาท

ด้านจังหวัด	2557			2558			2559		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
นครพนม	4,205.92	219.64	3,986.28	4,871.50	3,126.85	1,744.65	8,422.76	3,974.4	4,448.36
มุกดาหาร	16,771.47	22,553.70	-5,782.24	25,627.71	28,309.06	-2,681.35	30,010.75	32,063.33	-2,052.58
รวม	20,977.39	22,773.34	-1,795.96	30,499.21	31,435.91	-936.7	38,433.51	74,471.24	2,395.51

ที่มา :กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

2. การค้าผ่านแดนไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ภาวะการค้าผ่านแดนไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ปี 2557 - 2559

ตารางที่ 19 แสดงมูลค่าการค้าผ่านแดนไทย - เวียดนาม ปี 2557 - 2559หน่วย : ล้านบาท

ด้านจังหวัด	2557			2558			2559		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
มุกดาหาร	4,467.70	1,698.60	2,769.10	2,690.17	2,124.40	565.78	4,528.9	1,430.4	3,098.5
นครพนม	16,391.63	23,497.65	-7,106.02	22,730.71	21,419.85	1,310.86	29,588.37	17,218.91	12,369.47
รวม	20,859.33	25,196.25	-4,336.92	25,420.88	23,544.25	1,876.63	34,117.27	18,649.31	15,467.97

ที่มา :กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ปัญหา/อุปสรรคการค้าผ่านแดนไทย - เวียดนาม (จากจังหวัดมุกดาหารและนครพนม)

- เส้นทางการค้า R9 (เริ่มจากจังหวัดมุกดาหารผ่านแขวงสะหวันนะเขต จนถึงชายแดนบริเวณบ้านสะหวันนะเขตใน สปป.ลาว เข้าสู่เมือง Quag Tri ในเวียดนาม มี 2 ช่องจราจร ถนนค่อนข้างแคบ ระยะทางไกลกว่าเส้น R12 และค่าขนส่งค่อนข้างสูง เนื่องจากการขนส่งส่วนใหญ่ในเส้นทางช่วง สปป.ลาว และเวียดนามยังเป็นของผู้ให้บริการขนส่งเวียดนาม
- ปัญหาการจำกัดความเร็วของรถยนต์ในเวียดนามอันเป็นผลจากการที่ถนนสายหลักของเวียดนาม R3A มี 2 ช่องจราจร เป็นเส้นทางผ่านชุมชน และมีระบบการจราจรต่างจากไทยคือใช้รถพ่วงมาลัยขวาทำให้ต้องเปลี่ยนถ้ายรถบรรทุกสินค้าหรือเปลี่ยนหัวลากตู้คอนเทนเนอร์ ณ จุดพรมแดน และระบบโลจิสติกส์ของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน

3. การค้าผ่านแดนไทยกับจีนตอนใต้

ภาวะการค้าผ่านแดนไทยกับจีนตอนใต้ (รายจังหวัด) ปี 2557 - 2559

ตารางที่ 20 แสดงมูลค่าการค้าผ่านแดนไทย - จีนตอนใต้ ปี 2557 - 2559

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	2557			2558			2559		
	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
มุกดาหาร	6,271.62	844.48	5,427.14	2,794.75	3,896.23	-1,074.48	8,012.53	17,625.35	-9,612.82
นครพนม	5,010.09	19,319.12	-14,309.03	12,833.60	21,117.25	-8,283.65	6,137.49	19,047.42	-12,909.93
รวม	11,281.71	20,163.6	-8,881.89	15,632.35	24,986.48	-9,354.13	14,150.02	36,672.77	-22,522.75

ที่มา :กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ปัญหา/อุปสรรคการค้าผ่านแดนไทยกับจีนตอนใต้

ประเทศไทยยังไม่สามารถให้สัตยาบรรณความตกลงขนส่งสินค้าข้ามแดนภายใต้กรอบความร่วมมือ GMS กับประเทศคู่ภาคี ได้แก่ ประเทศจีนตอนใต้ เวียดนาม กัมพูชา และพม่า ได้โดยในส่วนของ สปป.ลาว ประเทศไทยมีความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางถนนระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และในส่วนของลาวและเวียดนามมีบันทึกความเข้าใจระหว่างไทย – ลาว – เวียดนาม ในการเริ่มใช้ความตกลงในการขนส่งข้ามแดนของสินค้าและผู้โดยสารที่จุดผ่านแดนลาวบาว – เวียดนาม ในการเริ่มใช้ความตกลงในการขนส่งข้ามแดนของสินค้าและผู้โดยสารที่จุดผ่านแดนลาวบาว – เวียดนาม (เวียดนาม – ลาว) และ จุดผ่านแดนมุกดาหาร – สะหวันนะเขต (ไทย – ลาว)

5.3) ผลผลิตหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambol One Product: OTOP)

ในพ.ศ. 2557-2559 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยจังหวัดสกลนครสามารถทำรายได้จากการขายสินค้า OTOP มากที่สุด หากเทียบกับจังหวัดอื่นๆ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดนครพนม และมุกดาหารตามลำดับ โดยในปี พ.ศ 2559 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 สามารถสร้างรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน 3,777,159,931 บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ 2558 ซึ่งมีมูลค่า 3,166,489,568 บาท ถึง 610,670,363 บาท

ตารางที่ 21 ยอดขายผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัด(หน่วย: ล้านบาท)

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	2,743,402,925	3,166,489,568	3,777,159,931
นครพนม	700,231,610	793,428,390	958,019,963
มุกดาหาร	523,549,040	643,009,302	744,445,427
สกลนคร	1,519,622,275	1,730,051,876	2,074,694,541

ตาราง รายการผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	รายการ
สกลนคร	ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ ข้าวฮางอกมะลิ 105 ข้าวฮางอกไรซ์เบอร์รี่ ข้าวหอมทอง แจ่วบองสมุนไพร ข้าวแต่น น้ำหมอนพร้อมดื่ม น้ำเม่าภูพาน ไวน์เม่า ไวน์เม่าภูพาน ไวน์ อุโ้ค่า น้ำลูกหมอนเข้มข้น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ได้แก่ กระเป๋าวัยแบบมีฝาปิด ผ้าสไบ ผ้าพันคอ ผ้ามัดหมี่ย้อมคราม ผ้าขาวม้า ผ้ามัดหมี่ ผ้าคลุมไหล่ รองเท้าสุขภาพบุรุษ ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เซรามิก โคมไฟกะลามะพร้าว ตะกร้าหวายลายขัด ย้อมคราม ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ได้แก่ สมุนไพรอบตัว
นครพนม	ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ กระเทียมดอง กะละแมทุลใจ ข้าวกล้อง ข้าวกล้องงอก ขนมเทียนแก้ว ข้าวอินทรีย์ จมูกข้าวแม่สุชาดา ข้าวนางเล็ดคำเดียว ข้าวฮางอกคุณแม่ สับปะรด ข้าวหอมนิล ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวฮางอกไรซ์เบอร์รี่ ข้าวกล้องหอมมะลิ แดงโมไร้เมลิ ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ได้แก่ ผ้าขาวม้า ผ้าถุง ผ้าพันคอ เสื้อผ้าฝ้ายสำเร็จรูป เสื้อปักมือภูไท ประยุกต์ แปรรูปผ้าพื้นเมือง เสื้อถัก ผ้ามัดหมี่ เสื้อปักมือ ผ้าคลุมไหล่ ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ได้แก่ พิน เสื้อนอนเพื่อสุขภาพ
มุกดาหาร	ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ ข้าวกล้องหอมนิล ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ได้แก่ ผ้าคลุมไหล่หมักโคลน ผ้าทอลายขัด เสื้อเย็บมือ ผ้าทอมือลายขัดพื้นฐาน

จังหวัด	รายการ
	เสื้ญญไทรบุรี ประเภทของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก ได้แก่ ตะกร้าจ่ยตลาด กระเป๋าดินทาง ตะกร้าหวายเทียม ตะกร้าฝ้าย ปิดโครงเหล็กใหญ่ ตะกร้าฝ้ายปิด กระเป๋ายาง เครื่องสำอาง กระเป๋าล้อลาก ถังโครงเหล็กใส่ผ้า โต๊ะ เก้าอี้ ถังเตี้ย เสริมโครงเหล็ก แจกันโต๊ะหมู่บูชา

5.4) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 2 จังหวัด คือ จังหวัด มุกดาหาร และจังหวัดนครพนม โดยมีรายละเอียดดังนี้

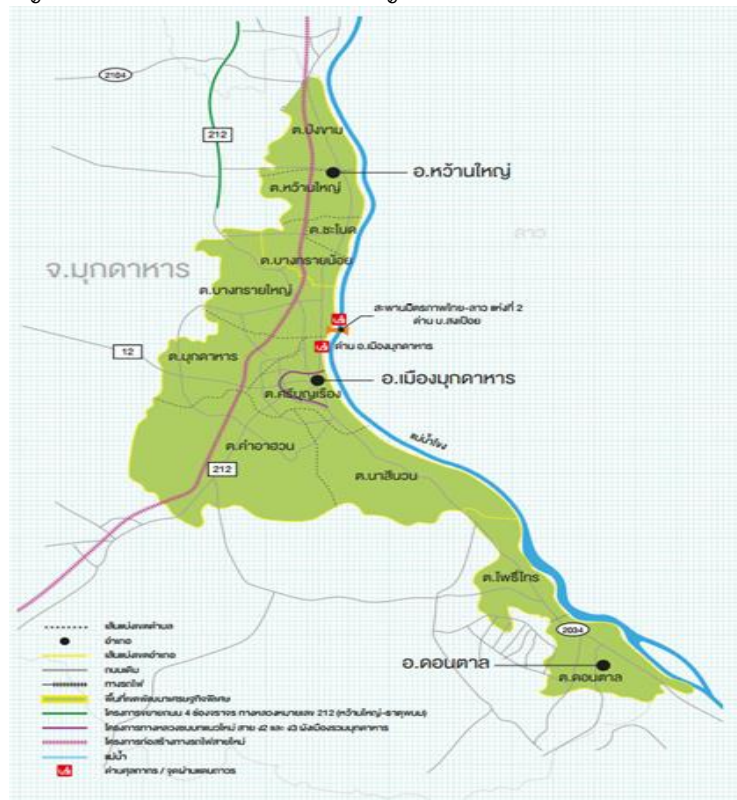
1. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร

เขตเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร จากการประเมินพื้นที่ที่มีศักยภาพในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษ โดยผ่านเกณฑ์จากคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ซึ่งมีการกำหนดพื้นที่ เป้าหมายเป็น 2 ระยะ โดยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหารอยู่ในระยะที่ 1 ประกอบไปด้วยจังหวัดตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตรัง และสงขลา ในพื้นที่ของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนี้เป็นพื้นที่ชายแดน เพื่อพัฒนา และส่งเสริมปัจจัยการผลิตในพื้นที่ และการเติบโตทางด้านการค้า การลงทุน และเศรษฐกิจในพื้นที่ พื้นที่เขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร มีพื้นที่ทั้งหมด จำนวน 361,524 ไร่ หรือ 578.5 ตารางกิโลเมตร และขอบเขต พื้นที่การจัดตั้งในพื้นที่ 3 อำเภอ 11 ตำบล ดังนี้

อำเภอเมืองมุกดาหาร 5 ตำบล ได้แก่ ตำบลศรีบุญเรือง ตำบลมุกดาหาร ตำบลบางทรายใหญ่ ตำบลคำ อาฮวน และตำบลนาสีนวน

อำเภอดอนตาล 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลดอนตาล และตำบลโพธิ์ไทร

อำเภอหว้านใหญ่ 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลหว้านใหญ่ ตำบลป่งขาม ตำบลบางทรายน้อย และตำบลชะโนด

ภาพ พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร

ที่มา: คู่มือการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ, 2558

ปัจจุบันกรมธนารักษ์เปิดประมูลสรรหาผู้ลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอุดรธานี โดยเปิดให้ผู้ลงทุนที่สนใจประมูลครั้งที่ 2 ซึ่งมีผู้มาลงทุนสนใจประมูลจำนวนน้อย ดังนั้น ต้องมีการปรับปรุงเงื่อนไขในการลงทุนให้ดึงดูดผู้ลงทุนต่อไป โดยมีบัญชีประเภทกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอุดรธานี 5 กลุ่มกิจการ ได้แก่

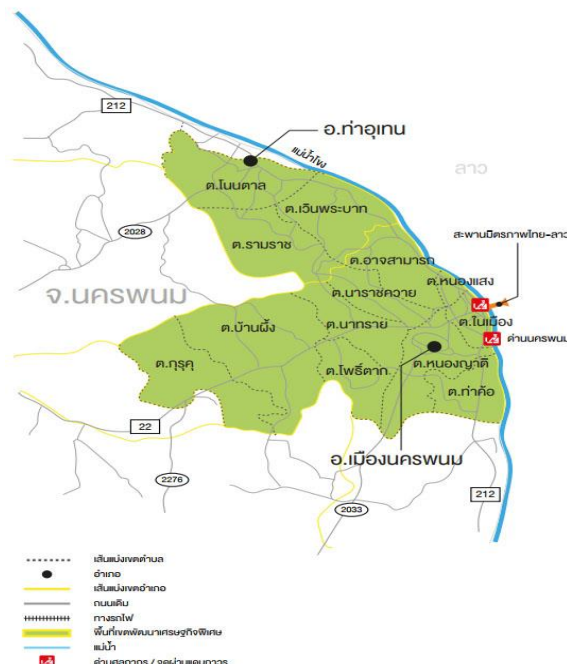
- 1) กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง
- 2) กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์
- 3) กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์
- 4) กลุ่มนิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
- 5) กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว

ทั้งนี้ภาคเอกชนมีความต้องการให้ขยายบัญชีประเภทกิจการเป้าหมายให้ครอบคลุมทั้ง 13 กลุ่มกิจการ เช่นเดียวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม

2. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม

เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม จากการประเมินพื้นที่ที่มีศักยภาพในการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยผ่านเกณฑ์จากคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) ซึ่งมีการกำหนดพื้นที่เป้าหมายเป็น 2 ระยะ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนมอยู่ในระยะที่ 2 ประกอบไปด้วยจังหวัดเชียงราย หนองคาย นครพนม กาญจนบุรี และนราธิวาส ในพื้นที่ของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนี้เป็นพื้นที่ชายแดน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมปัจจัยการผลิตในพื้นที่ และการเติบโตทางด้านการค้า การลงทุน และเศรษฐกิจในพื้นที่ พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม มีพื้นที่ทั้งหมด จำนวน 495,743.75 ไร่ หรือ 794.79 ตารางกิโลเมตร และขอบเขตพื้นที่การจัดตั้งในพื้นที่ 2 อำเภอ 13 ตำบล ดังนี้

อำเภอเมืองนครพนม 10 ตำบล ได้แก่ ตำบลกรูด ตำบลท่าค้อ ตำบลนาทราย ตำบลนาราชควาย ตำบลในเมือง ตำบลบ้านผึ่ง ตำบลโพธิ์ตาก ตำบลหนองญาติ ตำบลหนองแสง และตำบลอาจสามารถ อำเภอท่าอุเทน 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลโนนตาล ตำบลเวินพระบาท และตำบลรามราช

ภาพ พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม

ในปัจจุบันกรมธนารักษ์เปิดประมูลสรรหาผู้ลงทุนในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม โดยเปิดให้ผู้ลงทุนที่สนใจเสนอซื้อเอกสารเสนอโครงการลงทุนและแผนพัฒนาในพื้นที่ได้ตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม พ.ศ.2561 ถึงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 หลังจากนั้น 1 เดือนจะพานักลงทุนสำรวจพื้นที่ ขณะที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม มีเนื้อที่ประมาณ 1,363-2-17.10 ไร่ ตั้งอยู่ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อัตราค่าเช่า 8,400 บาทต่อไร่ต่อปีแรก และค่าธรรมเนียมจัดให้เช่า 140,000 บาทต่อไร่ต่อ 50 ปี ส่วนหลักเกณฑ์การคัดเลือก ประกอบด้วย 3 ส่วน 1) แผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยต้องเสนอแผนการพัฒนาพื้นที่ที่ขอลงทุนและแนวคิดในการจัดทำแผนแม่บทเบื้องต้น (Conceptual Master Plan) ประกอบด้วย การจัดทำผังพัฒนาพื้นที่ สอดคล้องกับผังเมือง ชุมชน ท้องถิ่น และแผนแม่บทในระดับจังหวัด ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักการสิทธิมนุษยชนในการประกอบธุรกิจของสหประชาชาติ เช่น ไม่ใช้แรงงานเด็ก เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานภายในโครงการ รวมถึงการจัดสรรพื้นที่ให้ผู้ประกอบการ SMEs รวมถึงจุดเด่นภายในโครงการ/นวัตกรรมเชื่อมโยงกับไทยแลนด์ 4.0 ด้วย 2) รูปแบบจำลองเชิงธุรกิจ/ระยะเวลาดำเนินการ และศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน และ 3) เสนอผลประโยชน์ตอบแทนการเช่า (ค่าธรรมเนียมขั้นต่ำที่ทางราชการกำหนด) โดยมีบัญชีประเภทกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษนครพนม 13 กลุ่มกิจการ ได้แก่

- 1) กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร ประมง และกิจการที่เกี่ยวข้อง
- 2) กลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิกส์ การผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกส์
- 3) กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม
- 4) กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องเรือน
- 5) กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ
- 6) กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องมือแพทย์
- 7) กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องจักรและชิ้นส่วน
- 8) กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์
- 9) กลุ่มอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ และพลาสติก การผลิตพลาสติก
- 10) กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตยา
- 11) กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์
- 12) กลุ่มนิคมหรือเขตอุตสาหกรรม
- 13) กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว

6) ข้อมูลทางสังคมและความมั่นคง

6.1) สถานการณ์ความยากจน

ตารางที่ 22 จำนวนและสัดส่วนคนจน เมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนคนจน (พันคน)			สัดส่วนคนจน (ร้อยละ)		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	444	298	368	72	47	64
นครพนม	142.5	94.9	171.5	24.89	16.64	30.24
มุกดาหาร	83.3	44.5	69.8	23.78	12.76	20.12
สกลนคร	218.5	158.6	126.8	23.58	17.19	13.81

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนคนจนอยู่ที่ประมาณ 368,000 คน โดยคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 64 ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนและสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากช่วงปีก่อนหน้า ทั้งนี้จังหวัดที่มีจำนวนและสัดส่วนคนจนสูงสุดของกลุ่มจังหวัดฯ คือนครพนม ที่มีจำนวนคนจนอยู่ที่ประมาณ 171,500 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.24

6.2) แรงงาน (จำนวนแรงงานในภาพรวมของกลุ่ม)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2559 มีกำลังแรงงานรวม 904,246 คน ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้า จังหวัดที่มีจำนวนแรงงานสูงสุดคือจังหวัดสกลนคร ที่มีแรงงานจำนวน 404,640 คน ในขณะที่จังหวัดมุกดาหาร มีจำนวนแรงงานน้อยที่สุด อยู่ที่ 196,184 คน

อย่างไรก็ตาม กลุ่มจังหวัดฯ มีผู้ว่างงานในปี พ.ศ. 2559 อยู่ที่ 8,548 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า จังหวัดนครพนม เป็นจังหวัดที่มีผู้ว่างงานสูงสุดโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 23 สถานการณ์แรงงานของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	กำลังแรงงานรวม Total Labor Force (คน)			ผู้ว่างงาน Unemployed (คน)		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	977,359	934,925	904,246	6,123	5,820	8,548
นครพนม	316,651	307,923	303,422	2,898	2,185	5,621
มุกดาหาร	200,763	197,738	196,184	1,458	1,115	1,243
สกลนคร	459,945	429,264	404,640	1,768	2,520	1,683

6.3) การศึกษา

สถานการณ์ทางการศึกษา ในปี 2560 มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 208,822 คนซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้า ในขณะที่มีจำนวนครูอยู่ที่ 12,890 คน และมีจำนวนห้องเรียนอยู่ที่ 12,645 ห้อง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าทั้งสิ้น

จังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีจำนวนนักเรียน จำนวนครู และจำนวนห้องเรียนมากที่สุด ในกลุ่มจังหวัดตารางที่ 24 จำนวนห้องเรียน ครู และนักเรียนของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จน.ห้องเรียน (สพป.-รวมทุกระดับชั้น)			จน.ครู (สพป.-รวมทุกระดับชั้น)			จน.นักเรียนทั้งหมด		
	2558	2559	2560	2558	2559	2560	2558	2559	2560
กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียง เหนือตอนบน 2	12,634	12,617	12,645	13,403	13,131	12,890	212,883	209,591	208,822
นครพนม	4,320	4,306	4,236	4,298	4,197	4,089	69,747	68,379	67,568
มุกดาหาร	2,226	2,224	2,233	2,218	2,201	2,148	32,635	32,467	32,513
สกลนคร	6,088	6,087	6,176	6,887	6,733	6,653	110,501	108,745	108,741

*หมายเหตุ: รวมลูกจ้าง

ตาราง รายชื่อสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	สถาบันอาชีวศึกษา
สกลนคร	1. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร	1. วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร 2. วิทยาลัยสารพัดช่างสกลนคร 3. วิทยาลัยการอาชีพสว่างแดนดิน 4. วิทยาลัยอาชีพพรรณานิคม
นครพนม	1. มหาวิทยาลัยนครพนม 2. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม	1. วิทยาลัยเทคนิคนครพนม 2. วิทยาลัยเทคนิคบ้านแพง 3. วิทยาลัยการอาชีพนาแก 4. วิทยาลัยการอาชีพวัดโสมง์คการาม
มุกดาหาร	1. วิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร	1. วิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชินี มุกดาหาร 2. วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการดอนตาล

ที่มา: ข้อมูลจากสำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด และเว็บไซต์สารานุกรมเสรี, 2560

6.4) สาธารณสุข

1) จำนวนสถานพยาบาล

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีจำนวนสถานพยาบาลจำนวน 38 แห่ง มีเตียงคนไข้รองรับได้จำนวน 3,196 เตียง โดยจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีสถานพยาบาล และจำนวนเตียงคนไข้สูงที่สุดของกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ 25 จำนวนสถานพยาบาล และจำนวนเตียงคนไข้

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จน.สถานพยาบาล			จน.เตียงคนไข้		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	41	40	38	3,152	3,380	3,196
นครพนม	13	13	13	1,014	942	1,052
มุกดาหาร	8	7	7	541	481	481
สกลนคร	20	20	18	1,597	1,957	1,663

ในส่วนของบุคลากรทางการแพทย์ ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์เพิ่มขึ้น โดยในปี 2559 มีจำนวนแพทย์อยู่ที่ 296 คน ทันตแพทย์อยู่ที่ 146 คน เภสัชกร 296 คน และพยาบาลอยู่ที่ 3,667 คน โดยจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์มากที่สุด ในขณะที่จังหวัดมุกดาหารมีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์น้อยที่สุด

ตารางที่ 26 จำนวนบุคลากรทางการแพทย์จังหวัด / กลุ่มจังหวัด

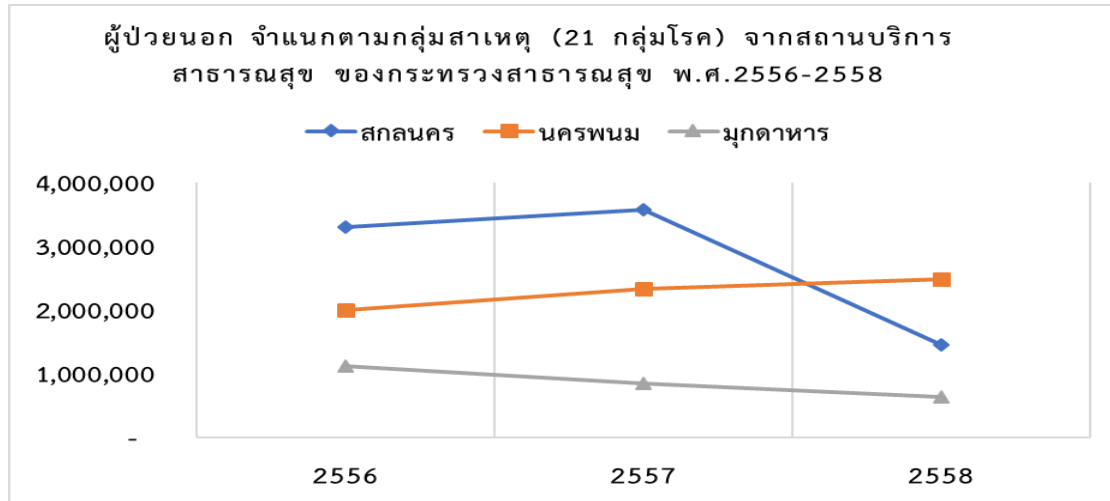
จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จน.แพทย์			จน.ทันตแพทย์			จน.เภสัชกร			จน.พยาบาล		
	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559	2557	2558	2559
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	279	289	296	157	161	146	279	289	296	3,537	3,433	3,667
นครพนม	95	96	92	55	60	53	95	96	92	1,189	1,124	1,173
มุกดาหาร	46	48	51	33	30	25	46	48	51	628	644	646
สกลนคร	138	145	153	69	71	68	138	145	153	1,720	1,665	1,848

ตาราง ผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มสาเหตุ (21 กลุ่มโรค) จากสถานบริการสาธารณสุข ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2556-2558

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2556	2557	2558
สกลนคร	3,295,893	3,565,044	1,442,460
นครพนม	1,990,120	2,333,679	2,486,720
มุกดาหาร	1,116,820	834,872	628,981
กลุ่มจังหวัด	6,402,833	6,733,595	4,558,161

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2560

เมื่อพิจารณาผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มสาเหตุ (21 กลุ่มโรค) จากสถานบริการสาธารณสุข ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2556-2558 พบว่า จังหวัดสกลนครและจังหวัดมุกดาหารมีแนวโน้มลดลงของผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มสาเหตุ (21 กลุ่มโรค) ส่วนจังหวัดนครพนมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มสาเหตุ (21 กลุ่มโรค) ดังรูปภาพต่อไปนี้

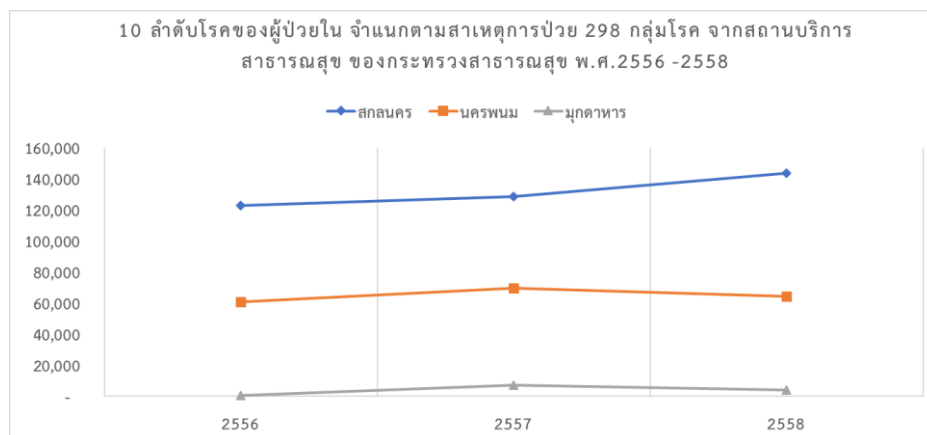
ภาพ ผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มสาเหตุ (21 กลุ่มโรค) จากสถานบริการสาธารณสุข ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2556-2558

ตาราง 10 ลำดับโรคของผู้ป่วยใน จำแนกตามสาเหตุการป่วย 298 กลุ่มโรค จากสถานบริการสาธารณสุข ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2556-2558

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2556	2557	2558
สกลนคร	122,591	128,506	143,818
นครพนม	60,709	69,498	64,422
มุกดาหาร	459	7,159	4,241
กลุ่มจังหวัด	183,759	205,163	212,481

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2560

เมื่อพิจารณา 10 ลำดับโรคของผู้ป่วยใน จำแนกตามสาเหตุการป่วย 298 กลุ่มโรค จากสถานบริการสาธารณสุข ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2556-2558 พบว่า จังหวัดสกลนครมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นของ 10 ลำดับโรคของผู้ป่วยใน จำแนกตามสาเหตุการป่วย 298 กลุ่มโรค ส่วนจังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหารแนวโน้มลดลง 10 ลำดับโรคของผู้ป่วยใน จำแนกตามสาเหตุการป่วย 298 กลุ่มโรค ดังรูปภาพต่อไปนี้

ภาพ 10 ลำดับโรคของผู้ป่วยใน จำแนกตามสาเหตุการป่วย 298 กลุ่มโรค จากสถานบริการสาธารณสุข ของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2556-2558

6.5) ด้านความมั่นคง

1) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ความปลอดภัยในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 จากข้อมูลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจของกลุ่มจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย ยักยอกทรัพย์สิน ฉ้อโกง โจรกรรม รถจักรยานยนต์ โจรกรรมรถยนต์ โจรกรรมโค กระบือ โจรกรรมเครื่องมือทางการเกษตร ที่เกิดขึ้นและมีการจับกุมได้ภายในกลุ่มจังหวัด ในปี พ.ศ.2555-2558 การรับแจ้งกลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจในกลุ่มจังหวัด มีจำนวนการแจ้งคดีเพิ่มขึ้น และมีการจับกุม

ตาราง สถิติการรับแจ้งและจับกุมกลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจ

จังหวัด	รวมคดีอาญาที่น่าสนใจ (สัดส่วนคดีต่อประชากร)							
	2555		2556		2557		2558	
	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม
สกลนคร	212	115	160	105	182	103	200	167
นครพนม	118	78	115	86	124	74	137	114
มุกดาหาร	86	45	95	57	70	41	105	90
กลุ่มจังหวัด	416	238	370	248	376	218	442	371

ที่มา: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2560

เมื่อพิจารณาคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ในปี พ.ศ.2555-2558 ลดลงอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. 2558 มีการรับแจ้งลดลง

ตาราง สถิติการรับแจ้งและจับกุมกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

จังหวัด	รวมคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ (สัดส่วนคดีต่อประชากร)							
	2555		2556		2557		2558	
	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม
สกลนคร	20	14	22	17	18	13	25	22
นครพนม	28	19	20	13	17	14	8	7
มุกดาหาร	12	12	14	13	15	12	16	16
กลุ่มจังหวัด	60	45	56	43	50	39	49	45

ที่มา: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2560

2) ปัญหายาเสพติด

กลุ่มจังหวัดมิดิตที่เกี่ยวกับยาเสพติดเกิดขึ้นเช่นเดียวกับกลุ่มจังหวัดอื่น ๆ ของประเทศไทย โดยระหว่างปี พ.ศ.2557 - 2559 มีการจับกุมคดีในเรื่องยาเสพติด ดังนี้

ตาราง สถิติการจับกุมคดียาเสพติด

จังหวัด	จำนวนคดีการจับกุมยาเสพติด		
	2557	2558	2559
สกลนคร	4,499	2,693	2,856
นครพนม	5,300	1,827	1,572
มุกดาหาร	2,944	2,683	2,494
กลุ่มจังหวัด	12,743	7,203	6,922

ที่มา: จากหนังสือผลการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ปี พ.ศ. 2557-2559

ข้อมูลสถิติการจับกุมคดียาเสพติดได้ แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ 4 ประเภท ระหว่างปี พ.ศ.2557 - 2559 จับกุมได้มากที่สุด คือ เมทแอมเฟตามีน กัญชาแห้ง ไอซ์ พืชกระท่อม และเฮโรอีน ตามลำดับ

ตาราง สถิติการจับกุมคดียาเสพติด ตามประเภทของยาเสพติด

ประเภทของยาเสพติดที่จับกุม	2557	2558	2559
เมทแอมเฟตามีน	12,032	6,396	6,669
กัญชาแห้ง	631	397	480
ไอซ์	54	91	28
พืชกระท่อม	46	32	26
อื่น ๆ (เฮโรอีน)	-	1	-

ที่มา: ผลการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ปี พ.ศ.2557-2559

7) โครงสร้างพื้นฐาน

7.1) คมนาคม

- การคมนาคมทางบก

โครงข่ายถนนในจังหวัดสกลนคร

โครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลักที่สำคัญ ได้แก่ เส้นทางหมายเลข 22 เป็นเส้นทางเชื่อมโยงจังหวัดต่างๆ ได้แก่ อุดรธานี สกลนคร และนครพนม และสามารถใช้เป็นเส้นทางหลักติดต่อกรุงเทพมหานครโดยผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 และเส้นทางหมายเลข 213 เป็นเส้นทางเชื่อมโยงจังหวัดสกลนครกับจังหวัดกาฬสินธุ์ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 223 สายสกลนคร-บ้านดุง ที่เชื่อมระหว่างจังหวัดสกลนครกับอำเภอทางตอนใต้ของจังหวัดนครพนม มีถนน รพช. เป็นทางเลี้ยงเมืองรอบนอก

โครงข่ายถนนในจังหวัดนครพนม

โครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลักมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 22 เป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงจังหวัดนครพนม-อุดรธานี และเป็นเส้นทางหลักเข้าสู่กรุงเทพมหานคร สำหรับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 212 เป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงจังหวัดนครพนม กับจังหวัดหนองคาย และมุกดาหาร โครงข่ายระบบถนนของเมืองนครพนมเป็นรูปแบบระบบตารางสี่เหลี่ยม (Grid Pattern) โดยเฉพาะในบริเวณศูนย์กลางธุรกิจการค้า(Central Business District, CBD) และมีเส้นทาง 3 ทาง คือ ถนนนิตโย ซึ่งวางในแนวตะวันออก ตะวันตกและทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 212 นี้มีลักษณะเป็นโครงข่ายถนนแบบรัศมีออกจากจุดศูนย์กลาง (Radial Network)

โครงข่ายถนนในจังหวัดมุกดาหาร

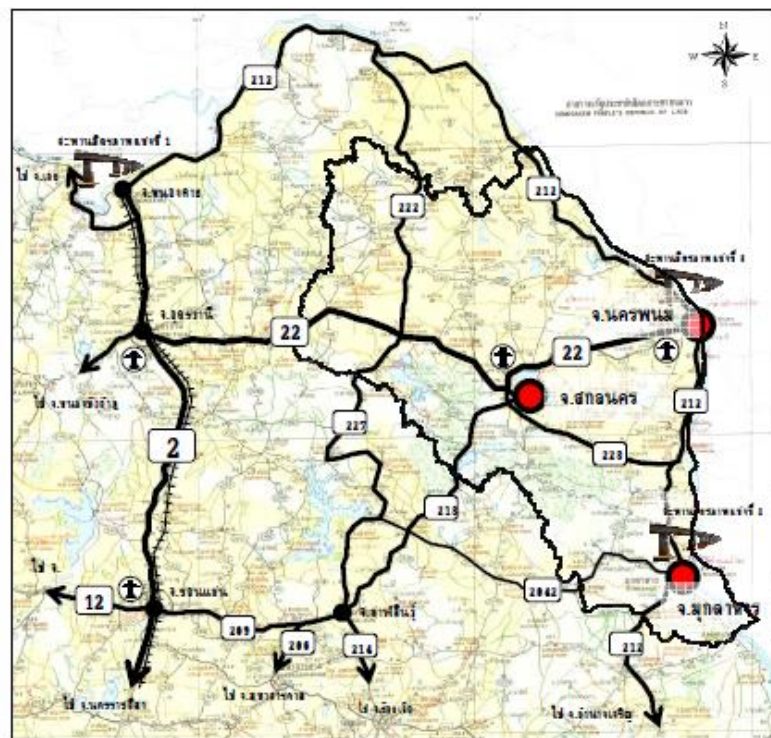
โครงข่ายเส้นทางคมนาคมสายหลักที่สำคัญ ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 212 เชื่อมต่อระหว่าง จังหวัดอุบลราชธานี มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2034 เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างเมืองมุกดาหารกับอำเภอข้างเคียง และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2042 (ถนนมุกดาหาร-คำชะอี) เป็นถนนสายหลักของอำเภอเมืองมุกดาหารที่เชื่อมต่อกับจังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งเป็นสายทางหน่วยรับผิดชอบแยกได้ดังนี้

- เส้นทางที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของกรมทางหลวง ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข 212 2034 2042 2104 2277 2287 2292 2339 และ 2370 ซึ่งรวมระยะทางทั้งสิ้น 361.316 กิโลเมตร

- เส้นทางที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานทางหลวงชนบท ถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปี พ.ศ. 2546 จำนวน 70 สาย พ.ศ. 2547 จำนวน 33 สาย รวมระยะทางทั้งสิ้น 401.76 กิโลเมตร และยังมีโครงข่ายทางหลวงชนบท กรมทางหลวง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของทางหลวงชนบทจังหวัดมุกดาหาร จำนวน 11 สาย ระยะทางรวมทั้งสิ้น 244.86 กิโลเมตร

- เส้นทางที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดมุกดาหารดำเนินการรับผิดชอบรวมทั้งสิ้น จำนวน 158 สาย แยกเป็นถนนคอนกรีต 48 สาย ลาดยาง 58 สาย ลูกรัง 52 สาย รวมระยะทาง ทั้งสิ้น 414.28 กิโลเมตร

แผนภาพที่ 2 ระบบการคมนาคมขนส่งของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

- การคมนาคมทางอากาศ

ท่าอากาศยานสกลนคร ตั้งอยู่พิกัด ละติจูด 17 11 42.50580 ลองจิจูด 104 07 07.05547 ระดับความสูง 160.4467 เมตร บนพื้นที่ 1,000 ไร่ มีขนาดทางวิ่ง 45 x 2,600 เมตร มีพื้นที่อาคารผู้โดยสาร 5,455 ตร.ม. การรองรับผู้โดยสาร ขาออก/ขาเข้า 250/250 คนต่อชม. พื้นที่ลาดจอดเครื่องบิน 9,000 ตร.ม. มีเที่ยวบินให้บริการเส้นทางกรุงเทพฯ - สกลนคร - กรุงเทพฯ ทุกวัน วันละ 4 เที่ยวบิน (ไป-กลับ)

ท่าอากาศยานนครพนม ตั้งอยู่ที่พิกัด ละติจูด 17 23 07.22133 ลองจิจูด 104 38 30.79611 ระดับความสูง 172.8580 เมตร บนพื้นที่ 4,500 ไร่ อาคารผู้โดยสาร ขาเข้า/ขาออก (คน/เที่ยว) : 224/149 มีขนาดทางวิ่ง 45 x 2,500 เมตร มีพื้นที่อาคารผู้โดยสาร 9,300 ตร.ม. การรองรับผู้โดยสารขาออก/ขาเข้า 40๐/40๐ คนต่อชม. พื้นที่ลาดจอดเครื่องบิน 72,000 ตร.ม. มีเที่ยวบินให้บริการเส้นทางกรุงเทพฯ – นครพนม - กรุงเทพฯ ในทุกวัน วันละ 4 เที่ยวบิน (ไป-กลับ)

ทั้งสองท่าอากาศยานมีสายการบินให้บริการทั้งหมด ๒ สายการบิน คือ สายการบินนกแอร์ และสายการบินไทยแอร์เอเชีย โดยมีเส้นทางการบินมีเพียงเส้นทางเดียวคือ กรุงเทพมหานคร(ดอนเมือง)

จำนวนเที่ยวบินตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ.2559 ทั้ง 2 ท่าอากาศยานมีจำนวนเที่ยวบินรวม 2,798 เที่ยวบิน จำนวนเที่ยวบินขาออกรวม 2,797 เที่ยวบิน และจำนวนผู้โดยสารขาเข้า จำนวน 358,216 คน จำนวนผู้โดยสารขาออก จำนวน 359,612 คน ซึ่งมีรายละเอียดการบินรายเดือนของทั้ง 2 ท่าอากาศยานของกลุ่มจังหวัด และตามสายการบินของทั้ง 2 บริษัท ดังตาราง

ตาราง ข้อมูลท่าอากาศยานสกลนคร ปี พ.ศ.2559

เดือน	จำนวนเที่ยวบิน		ผู้โดยสาร (คน)		ระวางสินค้า (กก.)		จดหมาย/พัสดุ	
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก	นำออก	นำเข้า	นำออก	นำเข้า
มกราคม	125	125	15,999	16,719	14,264	1,151	0	0
กุมภาพันธ์	108	108	14,106	14,031	16,027	2,008	0	0
มีนาคม	67	67	10,718	10,974	3,345	9,943	0	0
เมษายน	90	90	14,125	14,143	8,866	10,306	0	0
พฤษภาคม	93	93	14,303	14,078	7,762	14,215	0	0
มิถุนายน	117	117	13,923	13,757	6,738	16,512	0	0
กรกฎาคม	124	124	15,201	15,171	6,700	13,307	0	0
สิงหาคม	124	124	15,417	15,166	14,095	14,491	0	0
กันยายน	120	120	14,178	14,015	9,228	13,113	0	0
ตุลาคม	124	124	16,438	15,888	8,200	15,418	0	0
พฤศจิกายน	120	120	14,661	14,362	25,198	15,806	0	0
ธันวาคม	124	124	15,381	14,647	17,377	14,312	0	0
รวม	1,336	1,336	174,450	172,901	137,800	140,582	0	0

ที่มา: สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย, 2559

ตาราง ข้อมูลท่าอากาศยานนครพนม ปี พ.ศ.2559

เดือน	จำนวนเที่ยวบิน		ผู้โดยสาร (คน)		ระวางสินค้า (กก.)		จดหมาย/พัสดุ	
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก	นำออก	นำเข้า	นำออก	นำเข้า
มกราคม	124	124	14,908	16,628	0	26	0	0
กุมภาพันธ์	116	116	14,916	15,017	0	0	0	0
มีนาคม	124	124	15,144	15,534	0	0	0	0
เมษายน	120	120	15,664	15,797	0	0	0	0
พฤษภาคม	125	125	16,378	16,086	0	0	0	0
มิถุนายน	120	119	13,729	13,909	0	0	0	0
กรกฎาคม	124	124	15,058	15,198	0	0	0	0
สิงหาคม	121	121	14,386	14,716	0	0	0	0

ตาราง ข้อมูลท่าอากาศยานนครพนม ปี พ.ศ.2559

เดือน	จำนวนเที่ยวบิน		ผู้โดยสาร (คน)		ระวางสินค้า (กก.)		จดหมาย/พัสดุ	
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก	นำออก	นำเข้า	นำออก	นำเข้า
กันยายน	120	120	13,573	13,523	0	0	0	0
ตุลาคม	124	124	18,093	17,827	0	0	0	0
พฤศจิกายน	120	120	15,878	16,264	151	5	0	0
ธันวาคม	124	124	17,588	16,212	0	0	0	0
รวม	1,462	1,461	185,315	186,711	151	31	0	0

ที่มา: สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย, 2559

ตาราง สถิติเที่ยวบินของท่าอากาศยานสกลนคร ปี พ.ศ.2559

สายการบิน	จำนวนเที่ยวบิน		ผู้โดยสาร		ระวางสินค้า (กก.)		จดหมาย/พัสดุ	
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก	นำออก	นำเข้า	นำออก	นำเข้า
MJETS LIMITED (MIN)	1	1	3	6	0	0	0	0
NOK AIR (NOK)	969	969	126,803	123,591	114,313	140,582	0	0
THAI AIR ASIA (AIQ)	366	366	47,644	49,304	23,669	0	0	0
รวม	1,336	1,336	172,901	172,901	137,800	140,582	0	0

ตาราง สถิติเที่ยวบินของท่าอากาศยานนครพนม ปี พ.ศ.2559

สายการบิน	จำนวนเที่ยวบิน		ผู้โดยสาร		ระวางสินค้า (กก.)		จดหมาย/พัสดุ	
	ขาเข้า	ขาออก	ขาเข้า	ขาออก	นำออก	นำเข้า	นำออก	นำเข้า
NOK AIR (NOK)	728	727	81,147	80,377	151	31	0	0
THAI AIR ASIA (AIQ)	734	734	104,168	106,334	0	0	0	0
รวม	1,462	1,461	185,315	186,711	15	31	0	0

- การคมนาคมทางน้ำ

การคมนาคมทางน้ำส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการใช้แม่น้ำโขงในการสัญจร และค้าขายขนส่งสินค้า โดยมีเรือยนต์ข้ามฟากระหว่างประเทศไทยกับประเทศลาวที่ด่านศุลกากรอำเภอเมืองนครพนม เมืองมุกดาหาร จุดผ่อนปรนที่อำเภอธาตุพนม และอำเภออื่นๆ ที่มีเขตติดต่อกับแม่น้ำโขง ดังนี้

(1) ท่าเทียบเรือนครพนม บ้านเวินพระบาท ตำบลเวินพระบาท อำเภอท่าอุเทน ใช้เพื่อขนส่งสินค้าและแพขนานยนต์ เป็นท่าเรือรองรับเรือขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอสส์

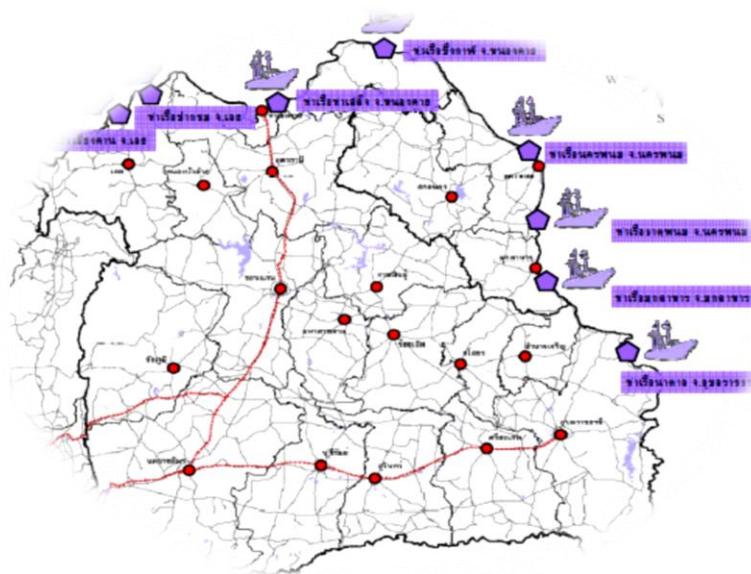
(2) ท่าเทียบเรือบ้านแพง บ้านโพธิ์ไทร ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบ้านแพง ใช้เพื่อขนส่งสินค้าและแพขนานยนต์ เป็นท่าเรือรองรับเรือขนาดไม่เกิน 500 ตันกรอสส์

(3) ท่าเทียบเรือสินค้าธาตุพนม ตำบลธาตุพนม อำเภอธาตุพนม ใช้เพื่อโดยสารและขนส่งสินค้า เป็นท่าเรือรองรับเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอสส์

(4) ท่าเทียบเรือบ้านหนาดท่า อำเภอเมืองนครพนม ใช้เพื่อโดยสารและขนส่งสินค้า เป็นท่าเรือรองรับเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอสส์

(5) ท่าเทียบเรือท่าข้ามเทศบาลเมืองมุกดาหาร ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ใช้เพื่อขนส่งคนและสินค้าจากท่าเรือมุกดาหาร ไปยังท่าเรือสะพานนาคราช

แผนภาพที่ 3 ท่าเรือที่สำคัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- การคมนาคมทางราง

ในปัจจุบันจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหารยังไม่มี การคมนาคม ระบบราง ซึ่งหากต้องการเดินทางมายังจังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร โดย ระบบรางจะต้องไปใช้บริการที่จังหวัดอุดรธานี หรือที่จังหวัดขอนแก่น

- โครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างประเทศ

การคมนาคมขนส่งและเส้นทางเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่ผ่านกลุ่มจังหวัด มี การพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งตามแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) หรือเส้น R9 สายเมะละ หม่ง-เมียวดี-แม่สอด-พิษณุโลก-ขอนแก่น-กาฬสินธุ์-มุกดาหาร-สหัสขันธ์-เขต-ดงฮาบ-เว้- ดานังที่เชื่อมต่อเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงให้เป็นหนึ่งเดียวทั้งด้านการค้าและการ ลงทุนและทำให้โครงข่ายคมนาคมของพื้นที่สมบูรณ์มากขึ้น

ตารางที่ 27 แสดงระยะทางของถนนตามแนว East-West Economic Corridor

ประเทศ	ระยะทาง (ก.ม.)	สัดส่วน (%)
เมียนมาร์	170	11
ไทย	807	54
สปป.ลาว	239	16
เวียดนาม	276	19
รวม	1,492	100

แผนภาพที่ 4 แนว East-West Economic Corridor ในประเทศไทย

โดยเส้นทางนี้เชื่อมโยงประเทศไทยกับ สปป.ลาว ที่จังหวัดมุกดาหารโดยผ่านสะพานมิตรภาพ 2 เป็นเส้นทางเศรษฐกิจสายใหม่ (ไทย-ลาว-เวียดนาม) ทำให้การค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าโดยการขนส่งทางบกช่วยลดต้นทุนการขนส่งสินค้าให้สามารถแข่งขันได้และจะขยายผลไปสู่ประเทศจีนและญี่ปุ่น ซึ่งจะได้รับผลประโยชน์สูงมาก เนื่องจากสามารถขนส่งสินค้าจากประเทศไทยผ่านประเทศลาวไปสู่ท่าเรือน้ำลึกที่เมืองดานังออกทางทะเลจีนใต้สู่ประเทศไต้หวันญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ได้โดยมีระยะทางสั้นกว่าและใช้เวลาน้อยกว่าการส่งออกทางชายฝั่งทะเลตะวันออก(Eastern Seaboard) อันจะส่งเสริมให้มีการขยายปริมาณและประสิทธิภาพของการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะจังหวัดมุกดาหารจะมีบทบาทเป็นประตูสู่อินโดจีนนอกจากนั้นในกลุ่มจังหวัดยังมีการขนส่งรูปแบบต่างๆเพื่อเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นๆ

แผนภาพที่ 5 โครงข่ายเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศ

สะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร – สะหวันนะเขต) เป็นสะพานข้ามแม่น้ำโขง เชื่อมต่อจังหวัดมุกดาหาร ของประเทศไทย เข้ากับแขวงสะหวันนะเขตของประเทศไทย เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก ซึ่งเริ่มจากพม่า ผ่าน ไทย ลาวและสิ้นสุดที่เวียดนาม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนากลุ่มแม่น้ำโขงของธนาคาร การพัฒนาแห่งเอเชีย ซึ่งมีความยาวทั้งหมด 1,600 เมตร มีความกว้าง 12 เมตร และมีช่องจราจร 2 ช่อง มูลค่าการก่อสร้างประมาณ 70 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยแหล่งทุนในการก่อสร้างเป็นเงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำจากรัฐบาล ญี่ปุ่นให้กับรัฐบาลลาว 4,011 ล้านบาท และให้กับรัฐบาลไทย 4,079 ล้านบาท ใช้เวลาก่อสร้างตั้งแต่เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2546 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2549

ภาพ สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต)

สะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม – คำม่วน) เป็นสะพานที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศไทย (นครพนม) กับ ประเทศลาว (คำม่วน) พื้นที่ฝั่งไทย ที่บ้านห้อม ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ฝั่ง ลาวอยู่ที่บ้านเวินใต้ เมืองท่าแขก แขวงคำม่วนใช้งบประมาณก่อสร้างจากรัฐบาลไทยทั้งสิ้น 1,723 ล้านบาท มี ระยะเวลาการก่อสร้างรวม 900 วัน แล้วเสร็จในวันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่ง ด้านการค้า และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงจากประเทศไทย ประเทศลาว ประเทศเวียดนาม และภาคใต้ของ ประเทศจีน ซึ่งมีความยาวรวม 780 เมตร ความกว้างสะพาน 13 เมตร และมีช่องจราจร 2 เพื่อเป็นการรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2015

ภาพ สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 3 (นครพนม-คำม่วน)

7.2) ประปา

จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้มีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนอยู่ที่ 92,026 ครัวเรือน ซึ่งจังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีจำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้มากที่สุด อยู่ที่ 40,645 ครัวเรือน ในขณะที่จังหวัดมุกดาหาร เป็นจังหวัดที่มีครัวเรือนมีน้ำใช้น้อยที่สุด อยู่ที่ 15,294 ครัวเรือน

ตารางที่ 28 จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ในปี พ.ศ. 2558 - 2560

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้		
	2558	2559	2560
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	86,286	89,249	92,026
นครพนม	33,675	34,675	36,087
มุกดาหาร	14,602	15,114	15,294
สกลนคร	38,009	39,460	40,645

7.3) ไฟฟ้า

จำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้ามีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนอยู่ที่ 648,571 ครัวเรือน ซึ่งจังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีจำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้ามากที่สุด อยู่ที่ 334,123 ครัวเรือน ในขณะที่จังหวัดมุกดาหาร เป็นจังหวัดที่มีครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าน้อยที่สุด อยู่ที่ 102,562 ครัวเรือน

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าในปี พ.ศ. 2557 - 2559

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า		
	2558	2559	2560
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	615,023	632,371	648,571
นครพนม	200,826	206,580	211,886
มุกดาหาร	97,431	100,297	102,562
สกลนคร	316,766	325,494	334,123

7.4) อินเทอร์เน็ต

จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2560 ซึ่งมีจำนวนอยู่ที่ 603,111 ราย จังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด อยู่ที่ 287,134 ราย ในขณะที่จังหวัดมุกดาหาร เป็นจังหวัดที่มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตน้อยที่สุด อยู่ที่ 119,357 ราย

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในปีพ.ศ. 2557 - 2559

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต		
	2558	2559	2560
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	456,563	478,740	603,111
นครพนม	141,553	158,160	196,620
มุกดาหาร	92,389	94,904	119,357
สกลนคร	222,621	225,676	287,134

8) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.1) แหล่งน้ำ

1) สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดสกลนคร

หนองหาร เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ มีน้ำตลอดปี บริเวณที่ตั้งหนองหารเป็นบริเวณที่ต่ำสุดของแอ่งสกลนคร มีพื้นที่ผิวน้ำประมาณ 123 ตารางกิโลเมตร มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ประมาณ 158 เมตร มีความลึกเฉลี่ย ประมาณ 2.00 เมตร มีลำน้ำพุงเป็นลำน้ำสายหลักที่ไหลลงสู่หนองหาร มีน้ำไหลตลอดปี และยังมี ลำน้ำที่เกิดจากเทือกเขาภูพานและเนินสูง รอบๆ หนองหาร อีก 13 สาย ไหลลงสู่หนองหาร แต่มีน้ำเฉพาะในฤดู น้ำหลาก มีเกาะแก่งมากมาย ปัจจุบันหนองหารเป็นแหล่งประมงน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัดและยังเป็นสถานที่เพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดของกรมประมงด้วย

ลำน้ำสงคราม เป็นลำน้ำค่อนข้างใหญ่ มีปริมาณน้ำมาก ต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตอำเภอส่องดาว ไหลผ่านอำเภอสว่างแดนดิน อำเภออากาศอำนวย ไปบรรจบลำน้ำโขง ที่อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม มีความยาวประมาณ 180 กิโลเมตร

ลำน้ำพุง ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอกุดบาก ช่วงตอนต้นน้ำพื้นที่ค่อนข้างชัน ทำให้มีน้ำตกอยู่หลายแห่ง ลำน้ำพุงไหลผ่าน ท้องที่อำเภอกุดบากลงสู่เขื่อนน้ำพุงของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ความจุ 165 ล้านลูกบาศก์เมตร ไหลผ่าน อำเภอภูพาน อำเภอเต่างอย อำเภอโคกศรีสุพรรณ แล้วไหลลงสู่หนองหานที่บ้านดอนยาง อำเภอเมืองฯ มีความยาว ประมาณ 90 กิโลเมตร

ลำน้ำยาม เป็นลำน้ำขนาดเล็ก ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพานในเขตอำเภวาริชภูมิ ไหลผ่านอำเภอส่องดาว อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอเจริญศิลป์ อำเภอวานรนิวาส อำเภอพรรณานิคม และอำเภออากาศอำนวย แล้วไหลไปบรรจบลำน้ำสงคราม มีความยาว ประมาณ 70 กิโลเมตร

ลำน้ำห้วยปลาหาง เป็นลำน้ำขนาดเล็กต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภวาริชภูมิ ไหลผ่านอำเภอสว่างแดนดิน อำเภอพังโคน และไปบรรจบลำน้ำอูน ในเขตอำเภอพรรณานิคม มีความยาวประมาณ 65 กิโลเมตร

ลำน้ำอูน เป็นลำน้ำขนาดกลาง ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอกุดบากและอำเภอนิคมน้ำอูน ไหลลงสู่เขื่อนน้ำอูน ซึ่งเป็นเขื่อนขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดสกลนคร สามารถเก็บกักน้ำได้ 520 ล้านลูกบาศก์เมตร แล้วไหลผ่าน อำเภวาริชภูมิ อำเภอพังโคน อำเภอพรรณานิคม อำเภอเมือง ฯ ไปบรรจบลำน้ำสงครามในเขตอำเภอกุสุมาลย์ และมีบางส่วนที่เป็นสาขาไหลลงสู่หนองหาร เป็นลำน้ำที่ได้พัฒนาเพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด เนื่องจากมีปริมาณน้ำมากไหลผ่านพื้นที่ราบ ซึ่งเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ของจังหวัดสกลนคร ได้มีการพัฒนาให้มีการกระจายน้ำชลประทานในระดับแปลงนา การจัดรูปที่ดิน พื้นที่ประมาณ 164,574 ไร่ เขตพื้นที่อำเภอพังโคน อำเภอพรรณานิคม และอำเภอเมืองสกลนคร นอกจากจะมีการส่งเสริมให้เกษตรกรทำนาตามฤดูกาลแล้ว ยังมีการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสกลนครทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดสกลนครมีมูลค่าสูงมาก

ลำน้ำก่ำ เป็นลำน้ำขนาดเล็ก ต้นน้ำเกิดจากหนองหาร ไหลไปทางด้านทิศตะวันออกของ หนองหาร ผ่านอำเภอโพนนาแก้ว อำเภอเมืองฯ อำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอนาแก แล้วไปบรรจบลำน้ำโขง ที่อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม มีความยาวประมาณ 80 กิโลเมตร

2) สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดนครพนม

แม่น้ำโขง มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนเป็นเส้นกั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยถือร่องน้ำลึกเป็นแนวเขตเป็นแม่น้ำขนาดใหญ่ที่มีความลึกและยาวมาก มีปริมาณน้ำไหลมากตลอดปีไหลผ่านอำเภอบ้านแพง อำเภอท่าอุเทน อำเภอเมืองนครพนม และอำเภอธาตุพนม เป็นระยะทางประมาณ 153 กิโลเมตร แล้วไหลลงไปทางใต้ผ่านจังหวัดมุกดาหารอุบลราชธานี เข้าสู่

ประเทศสาธารณรัฐกัมพูชาและออกสู่ทะเลที่ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจึงนับได้ว่าเป็นแม่น้ำสำคัญทั้งทางเกษตร เศรษฐกิจและการเมืองของจังหวัดนครพนม

แม่น้ำสงคราม มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานเขตอำเภอสว่างแดนดินจังหวัดอุดรธานี มีความยาวทั้งสิ้นประมาณ 420 กิโลเมตรที่เกิดจากการรวมตัวของลำน้ำสาขาหลายสายจากป่าดงพญาไฟ-ป่าดง พระเจ้าอุเทนแห่งชาติภูผาเหล็ก อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร รวมถึงฝั่งตะวันตกของตาดภูวง บริเวณเขาลาดต่ำขอบภูพานแม่น้ำสงครามจะไหลขึ้นทิศเหนือผ่านอำเภอนางอากาศอำเภอบ้านดุงจังหวัดอุดรธานีและเฉียดเข้าไปในเขตอำเภอบ้านม่วง อำเภอดงหลวง จังหวัดสกลนคร จากนั้นเปลี่ยนทิศทางไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านอำเภอบึงสามพัน อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอดงหลวง จังหวัดสกลนคร แล้ววกไปทางทิศตะวันออกเข้าเขตอำเภอศรีสงครามผ่านตำบลสามผงท่าบ่อสงคราม นาเดื่อ ไปออกแม่น้ำโขงไหลตลอดปีจึงมีความสำคัญไม่น้อยในด้าน การเพาะปลูกและน้ำกินน้ำใช้ของชาวนครพนมนอกจากนี้แม่น้ำสงครามยังมีลำน้ำสาขาสายหลักหลายสาย เช่น ลำน้ำหาม ลำน้ำอุบล ลำน้ำนา ลำน้ำซาง โดยมีภูทอกภูสิงห์ภูลังกาและเทือกเขาภูพานด้านทิศเหนือเป็นแนวบังคับ

ลำน้ำก่ำ มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตจังหวัดสกลนครไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านเข้าจังหวัดนครพนม ผ่านอำเภอนาแก อำเภอปลาปาก อำเภอเรณูนครเป็นระยะทางยาวประมาณ 60 กิโลเมตรแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงทางตอนใต้ที่บ้านน้ำก่ำ อำเภอธาตุพนม

ลำน้ำอุบล มีต้นกำเนิดที่หนองหาร จังหวัดสกลนคร เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างอำเภอ ท่าอุเทนกับอำเภอศรีสงคราม ไหลทางทิศเหนือผ่านเข้าจังหวัดนครพนม ในท้องที่อำเภอนาหว้า และอำเภอศรีสงครามแล้วไหลลงสู่แม่น้ำสงครามที่อำเภอศรีสงคราม

ลำน้ำยาม มีต้นกำเนิดที่จังหวัดสกลนคร ไหลผ่านอำเภอศรีสงครามมาบรรจบกับลำน้ำสงครามที่บ้านปากยาม ตำบลสามผง อำเภอธาตุพนม และยังมีลำห้วย และหนองบึงต่างๆที่สำคัญ สามารถพัฒนาแหล่งน้ำเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ได้ เช่น

- หนองญาติ เป็นหนองน้ำประวัตินาหรือหนองหาน 2 เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจอยู่ริมถนนคนละฟากกับหนองญาติ บนถนนสายนครพนม - นาแก ห่างจากตัวจังหวัดเพียง 6 กิโลเมตร
- ลำห้วยบังกอ มีต้นกำเนิดในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ท้องที่ตำบลกรูด ไหลผ่านตำบลกรูด บ้านฝั่งหนองญาติ แล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่ตำบลท่าค้อ มีความยาวประมาณ 50 กิโลเมตร
- ลำห้วยบัวขาว มีต้นกำเนิดในเขตตำบลปลาปาก อำเภอปลาปาก ไหลผ่านตำบลคำเตย ตำบลบ้านกลางมีความยาวประมาณ 32 กิโลเมตร
- ลำห้วยบังขันธ์ ต้นกำเนิดจากห้วยหินชะแนนในเขตอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนครถึงฤดูแล้งน้ำจะลดลงมาก บางตอนจะแห้งเหือด ถึงฤดูฝนน้ำจะไหลเชี่ยวลงสู่ลำน้ำที่บ้านปากบังตำบลพิมานอำเภอนาแกและยังมีลำน้ำย่อยห้วยลังกาห้วยทวยห้วยบ่อห้วยหนองเขา ห้วยกระเบา หนองไชยวานหนองสาหร่ายลำน้ำเมา ห้วยเซกาใหญ่ เป็นต้นแหล่งน้ำดังกล่าวนี้มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นเป็นอย่างมาก

3) สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร

แม่น้ำโขง ไหลผ่านเขตจังหวัดมุกดาหาร เป็นแหล่งน้ำที่ชาวบ้านได้อาศัยน้ำเพื่อการดำรงชีวิต ถือเป็นสายน้ำหลักของจังหวัด มีระบบการไหลของน้ำตามธรรมชาติ มีความกว้างของลำน้ำ มีเกาะแก่งเป็นภาพรวมที่สวยงามตามธรรมชาติ หาดทรายริมฝั่งแม่น้ำโขงจะเป็นทรายทองที่สวยงาม มีเกร็ดสืบทอดระยิบระยับ มีลานทรายยื่นออกไปกลางแม่น้ำที่บ้านชะโนด และบ้านพาลูกา อำเภอมัญจาคีรี สาขาลำน้ำโขง ในเขตจังหวัดมุกดาหารมีอยู่สี่สายที่สำคัญคือ

ห้วยชะโนดอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัด ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอดงหลวง ไหลผ่านอำเภอดงหลวงไปทางทิศตะวันออกไปบรรจบแม่น้ำโขง ทางตอนใต้ของกิ่งอำเภอร้านใหญ่ มีความยาวประมาณ 53 กิโลเมตร

ห้วยบางทรายอยู่ทางตอนเหนือของจังหวัด มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขตอำเภอดงหลวง ไหลผ่านทางตอนใต้ของอำเภอดงหลวง ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปบรรจบแม่น้ำโขงทางตอนเหนือของอำเภอเมือง ฯ มีความยาวประมาณ 170 กิโลเมตร

ห้วยมุกมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานทางทิศตะวันตกในเขตอำเภอดงหลวง แล้วไหลไปทางทิศตะวันออกผ่านอำเภอเมือง ฯ ไปบรรจบแม่น้ำโขง มีความยาวประมาณ 126 กิโลเมตร

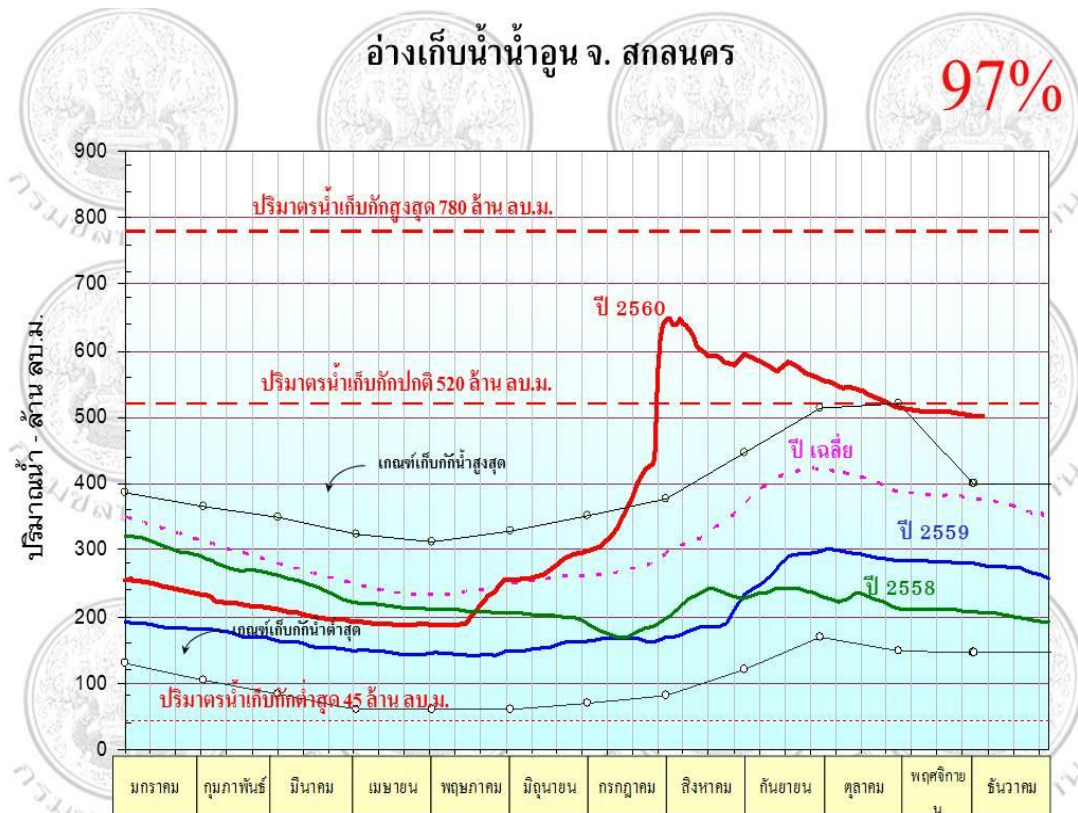
ห้วยบังอี่อยู่ทางตอนใต้ของพื้นที่จังหวัด มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานทางทิศตะวันตกในเขตอำเภอหนองสูง แล้วไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านเขตอำเภอนิคมน้ำจืดไปทางทิศตะวันออก ไปบรรจบแม่น้ำโขงในเขตอำเภอดอนตาล มีความยาวประมาณ 145 กิโลเมตร

กลุ่มจังหวัดมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด 2 แห่ง คือ เขื่อนน้ำอูน และเขื่อนน้ำพุง ซึ่ง 2 เขื่อนนี้สามารถเก็บกักน้ำได้สูงสุดประมาณ 980 ล้านลูกบาศก์เมตร

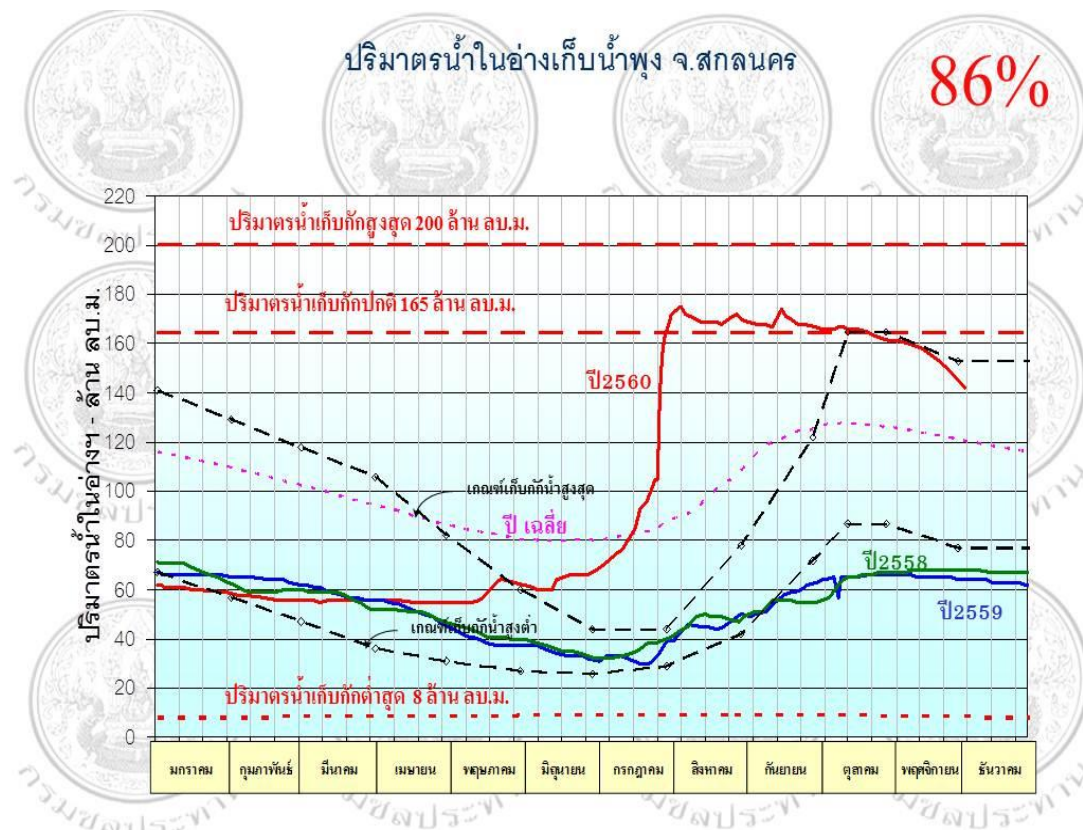
ตาราง ข้อมูลปริมาณความจุที่เก็บกักน้ำของอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

แหล่งเก็บน้ำ	ปริมาณน้ำเก็บกักน้ำปกติ (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำเก็บกักน้ำสูงสุด (ล้าน ลบ.ม.)
น้ำอูน	520	780
น้ำพุง	165	200

ที่มา: ศูนย์ประมวลวิเคราะห์สถานการณ์น้ำ กรมชลประทาน

ภาพ ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ปี พ.ศ.2560

ภาพปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำทุ่ง จังหวัดสกลนคร ปี พ.ศ.2560

กลุ่มจังหวัดมีอ่างเก็บน้ำขนาดกลางในพื้นที่กลุ่มจังหวัด 58 แห่ง ซึ่งจังหวัดสกลนคร มีจำนวน 29 แห่ง จังหวัดนครพนม จำนวน 12 แห่ง และจังหวัดมุกดาหาร จำนวน 17 แห่ง

ตาราง สรุปสภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ปี พ.ศ.2559

ลำดับ	อ่างเก็บน้ำ	จังหวัด	ความจุ รนก. (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ รนก. ต่ำสุด (ล้าน ลบ.ม.)
1	อ่างฯ ภูเพ็ก อ.พรรณานิคม	สกลนคร	2.7	0.175
2	อ่างฯ ห้วยเดียก อ.เมือง	สกลนคร	4	0.24
3	อ่างฯ ห้วยโทห้วยยาง อ.โคกศรีสุพรรณ	สกลนคร	7.75	0.7
4	อ่างฯ ห้วยหวด อ.เต่างอย	สกลนคร	21	1.29
5	อ่างฯ ห้วยโป่ง อ.พังโคน	สกลนคร	1.63	0.38
6	อ่างฯ ห้วยกระเณอ อ.กุศบาก	สกลนคร	8.99	0.7
7	อ่างฯ ห้วยโง อ.วานรนิวาส	สกลนคร	7.6	0.04
8	อ่างฯ ห้วยทรายสว่าง อ.สว่างแดนดิน	สกลนคร	1.1	0.122
9	อ่างฯ ห้วยก้านเหลือง อ.ส่องดาว	สกลนคร	5.9	0.52
10	อ่างฯ ห้วยขี้หิน อ.ภูพาน	สกลนคร	4	0.55
11	อ่างฯ ห้วยคำ อ.วานรนิวาส	สกลนคร	6.5	0.4
12	อ่างฯ ห้วยซวง อ.วานรนิวาส	สกลนคร	6	0.4
13	อ่างฯ ห้วยรังแร้ง อ.บ้านม่วง	สกลนคร	2.2	0.2
14	อ่างฯ ห้วยหินแตก อ.พรรณานิคม	สกลนคร	1.5	0.15
15	อ่างฯ ห้วยน้ำบ่อ อ.เมือง	สกลนคร	2.2	0.15

ตาราง สรุปสภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ปี พ.ศ.2559

ลำดับ	อ่างเก็บน้ำ	จังหวัด	ความจุ รนก. (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ รนก.ต่ำสุด (ล้าน ลบ.ม.)
16	อ่างฯ ห้วยแซ่ อ.ภูพาน	สกลนคร	3.8	0.225
17	อ่างฯ ห้วยนาอ่าง อ.เต่างอย	สกลนคร	1.82	0.16
18	อ่างฯ น้ำซับคำโรงสี อ. บ้านม่วง	สกลนคร	2	0.5
19	อ่างฯ บ้านดงมะไฟ อ. บ้านม่วง	สกลนคร	1	0.1
20	อ่างฯ ห้วยทราย อ. โคกศรีสุพรรณ	สกลนคร	1.5	0.003
21	อ่างฯ ห้วยทรายขมิ้น อ.เมือง	สกลนคร	2.4	0.118
22	อ่างฯ ห้วยคำบากน้อย อ.สว่างแดนดิน	สกลนคร	4	0.495
23	อ่างฯ ห้วยหินชะแนนใหญ่ อ.กุสุมาลย์	สกลนคร	12.5	0.17
24	อ่างฯ ห้วยคำผักหนาม อ.บ้านม่วง	สกลนคร	2.91	0.44
25	อ่างฯ โคกภูใหม่ 2 อ.ภูพาน	สกลนคร	1	0.12
26	อ่างฯ ห้วยเคลิ้ม อ.เมือง	สกลนคร	1.5	0.11
27	อ่างฯ ห้วยเรือ อ.เมือง	สกลนคร	2.9	0.15
28	อ่างฯ ห้วยอ่าง อ.เมือง	สกลนคร	1.5	0.12
29	อ่างฯ ห้วยทรายตอนบน 1 อ.เมือง	สกลนคร	2.1	0.27
30	อ่างฯ ห้วยหินชะแนน	นครพนม	2.4	0.125
31	อ่างฯ ห้วยผักดอง	นครพนม	2.8	0.3
32	อ่างฯ ห้วยก้านเหลือง	นครพนม	7.408	0.03
33	อ่างฯ ห้วยศรีคุณ	นครพนม	2.312	0.03
34	อ่างฯ บ้านดงน้อย	นครพนม	5.2	0.25
35	อ่างฯ ห้วยแคน	นครพนม	11.014	0.03
36	อ่างฯ ห้วยส้มโฮง	นครพนม	3.12	0.03
37	อ่างฯ บุ่งหมากโม่ง	นครพนม	2.19	0.42
38	อ่างฯ ห้วยนางอ	นครพนม	3.3	0.45
39	อ่างฯ ห้วยกกคูณ	นครพนม	2	0.08
40	อ่างฯ ห้วยกะเบา	นครพนม	5.07	0.4
41	อ่างฯ ห้วยวังม่วง	นครพนม	1.5	0.03
42	อ่างฯ ห้วยชีเหล็ก	มุกดาหาร	23.7	2
43	อ่างฯ ห้วยชะโนด	มุกดาหาร	18.4	0.65
44	อ่างฯ ห้วยมุก	มุกดาหาร	4.9	0.2
45	อ่างฯ ห้วยหินลับ	มุกดาหาร	4	0.5
46	อ่างฯ ห้วยไร่	มุกดาหาร	2.8	0.11
47	อ่างฯ ห้วยไผ่	มุกดาหาร	10.5	0.8
48	อ่างฯ ห้วยพุ	มุกดาหาร	4.5	0.7
49	อ่างฯ ห้วยพุง	มุกดาหาร	4	0.85
50	อ่างฯ ห้วยทา	มุกดาหาร	2.23	0.53
51	อ่างฯ ห้วยหอย	มุกดาหาร	2	0.3
52	อ่างฯ ห้วยชีเหล็ก (ตอนบน)	มุกดาหาร	1.2	0
53	อ่างฯ ห้วยไร่2	มุกดาหาร	2.68	0.3
54	อ่างฯ ห้วยแคน	มุกดาหาร	2.1	0.09

ตาราง สรุปสภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ปี พ.ศ.2559

ลำดับ	อ่างเก็บน้ำ	จังหวัด	ความจุ รนก. (ล้าน ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำ รนก. ต่ำสุด (ล้าน ลบ.ม.)
55	อ่างฯ ห้วยหมากไฟ	มุกดาหาร	1.5	0.3
56	อ่างฯ ห้วยขาหน้า	มุกดาหาร	1.7	0.51
57	อ่างฯ ห้วยไม้คู่	มุกดาหาร	1.7	0
58	อ่างฯ ห้วยหินลาด	มุกดาหาร	1.7	0

ที่มา: ศูนย์ประมวลวิเคราะห์สถานการณ์น้ำ กรมชลประทาน, 2560

ในปี พ.ศ.2558 มีจำนวนแหล่งน้ำ 373 แห่ง ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ.2556 ที่มีจำนวน 202 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นอ่างเก็บน้ำจำนวน 246 แห่ง รองลงมาเป็นฝายคอนกรีตจำนวน 118 แห่ง และสระและหนอง จำนวน 9 แห่ง ตามลำดับ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ประเภทแหล่งน้ำในกลุ่มจังหวัด (แห่ง)

จังหวัด	ปี	อ่างเก็บน้ำ	ฝายคอนกรีต	สระ หนอง	รวม
สกลนคร	2556	160	78	1	239
	2557	160	78	1	239
	2558	164	79	1	244
นครพนม	2556	209	-	-	209
	2557	209	-	-	209
	2558	2	5	8	15
มุกดาหาร	2556	86	41	-	127
	2557	86	41	-	127
	2558	80	34	-	144
กลุ่มจังหวัด	2556	455	119	1	575
	2557	455	119	1	575
	2558	246	118	9	373

ที่มา: สถิติจังหวัดในกลุ่มจังหวัด, 2560

ในปี พ.ศ.2558 ปริมาณน้ำที่เก็บเฉลี่ยทั้งปีของประเภทแหล่งน้ำของกลุ่มจังหวัด 1,118.50 ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำ รองลงมาเป็นประตูละบายน้ำ และฝายคอนกรีต ตามลำดับ เมื่อพิจารณาปริมาณน้ำในแต่ละจังหวัด พบว่า ในปี พ.ศ.2558 จังหวัดสกลนคร มีปริมาณน้ำมากที่สุดอยู่ที่ 913.48 ล้านลูกบาศก์เมตร รองลงมาเป็นจังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดนครพนม ตามลำดับ

ตาราง ปริมาณน้ำที่เก็บเฉลี่ยทั้งปีของประเภทแหล่งน้ำของกลุ่มจังหวัด (ล้านลูกบาศก์เมตร)

จังหวัด	ปี	อ่างเก็บน้ำ	ฝายคอนกรีต	ประตูละบายน้ำ	รวม
สกลนคร	2556	186.39	-	-	186.39
	2557	903.38	-	1.87	905.25
	2558	910.48	0.20	2.87	913.48
นครพนม	2556	107.41	-	-	107.41
	2557	107.40	-	-	107.40

ตาราง ปริมาณน้ำที่เก็บเฉลี่ยทั้งปีของประเภทแหล่งน้ำของกลุ่มจังหวัด (ล้านลูกบาศก์เมตร)

จังหวัด	ปี	อ่างเก็บน้ำ	ฝายคอนกรีต	ประตูระบายน้ำ	รวม
	2558	96.85	-	-	96.85
มุกดาหาร	2556	88.01	1.41	-	89.42
	2557	88.01	1.41	-	89.42
	2558	106.11	2.06	-	108.17
กลุ่มจังหวัด	2556	381.82	1.41	-	383.23
	2557	1,098.80	1.41	1.87	1,102.07
	2558	1,113.44	2.26	2.87	1,118.50

ที่มา: สำนักงานชลประทานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด, 2560

8.2) ป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีพื้นที่ป่าไม้ในปี 2560 ทั้งสิ้น 2,408,708 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 19.92 ของพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยจังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีเนื้อที่ป่าไม้สูงที่สุด อยู่ที่ 1,056,267.17 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 17.64 ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด ในขณะที่จังหวัดนครพนมมีเนื้อที่ป่าไม้น้อยที่สุด อยู่ที่ 497,842.67 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 14.13 ของพื้นที่จังหวัดนครพนมทั้งหมด

ตารางที่ 32 แสดงเนื้อที่ป่าไม้ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2558-2560

ประเทศ / ภาค	2558		2559		2560	
จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละ พ.ท.จว.	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละ พ.ท.จว.	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละ พ.ท.จว.
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	2,450,099	20.27	2,418,713	20.01	2,408,708	19.92
นครพนม	529,802.77	15.04	505,197.34	14.34	497,842.67	14.13
มุกดาหาร	863,281.21	33.48	856,604.01	33.22	854,598.44	33.14
สกลนคร	1,057,015.20	17.65	1,056,911.95	17.65	1,056,267.17	17.64

8.3) ขยะ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีปริมาณขยะต่อวัน ในปี พ.ศ. 2560 อยู่ที่ 1,910 ตัน โดยในช่วงที่ผ่านมาถือว่ามีแนวโน้มที่ลดลง จังหวัดสกลนครมีการปล่อยปริมาณขยะสูงที่สุด อยู่ที่ 1,118 ตันต่อวัน ในขณะที่ จังหวัดมุกดาหารมีการปล่อยปริมาณขยะน้อยที่สุด อยู่ที่ 125 ตันต่อวัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 33 ปริมาณขยะต่อวันของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ปี 2558-2560 (หน่วย: ตัน)

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปริมาณขยะ		
	2558	2559	2560
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	1,975	1,975	1,910
นครพนม	673	668	667
มุกดาหาร	179	180	125
สกลนคร	1,123	1,128	1,118

8.4) ภัยธรรมชาติของกลุ่มจังหวัด

จากข้อมูลแผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินกลุ่มจังหวัด พ.ศ.2558 ปรับปรุง แก้ไข (ครั้งที่ 1) พ.ศ.2559 โดย ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 7 สกลนคร ได้มีการจัดทำข้อมูลการเกิดภัยธรรมชาติเชิงพื้นที่ ดังนี้

1) อุทกภัย

อุทกภัย เป็นสาธารณภัยที่เกิดจากฝนตกหนัก และฝนตกสะสมเป็นเวลานาน ทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมฉับพลัน น้ำท่วมขัง และน้ำล้นตลิ่ง ประชาชนได้รับความเดือดร้อน สิ่งสาธารณะประโยชน์และทรัพย์สินของประชาชนในกลุ่มจังหวัดได้รับความเสียหาย ในช่วงฤดูฝนแต่ละปีมีร่องกตอากาศต่ำพัดผ่านพื้นที่จังหวัดในกลุ่มจังหวัด ซึ่งทำให้เกิดอุทกภัยและมีดินโคลนถล่มขึ้นในบางพื้นที่ ถือเป็นปัญหาด้านสาธารณภัย เมื่อเกิดฝนตกสะสมเป็นเวลานาน ในช่วงฤดูฝน ของทุกปี ส่งผลให้เกิดปริมาณน้ำไหลบ่าเข้าท่วมพื้นที่ทำการเกษตรและทรัพย์สินของประชาชน สาเหตุสำคัญจากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งการตั้งชุมชน การก่อสร้างต่าง ๆ การทำการเกษตร การเผาป่าและการตัดไม้ลำลายป่า ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญ ที่ทำให้อุทกภัยทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะในปี พ.ศ.2559 ในวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ.2560 สถานการณ์น้ำท่วมในพื้นที่ จังหวัดสกลนคร ที่รับผลกระทบจากพายุเซินกา ซึ่งมีพื้นที่ประสบภัยรวม 18 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสกลนคร อำเภอกุสุมาลย์ อำเภอกุดบาก อำเภอพรรณานิคม อำเภอพังโคน อำเภอวาริชภูมิ อำเภอนิคมน้ำอูน อำเภอวานรนิวาส อำเภอคำตากล้า อำเภอบ้านม่วง อำเภออากาศอำนวย อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอส่องดาว อำเภอเต่างอย อำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอเจริญศิลป์ อำเภอโพนนาแก้ว และอำเภอกุพาน

ตาราง สถิติสถานการณ์อุทกภัยของกลุ่มจังหวัด พ.ศ.2556-2558

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
สกลนคร	2556	15	15	53,093	131,525	721,147,889
	2557	19	12	8,928	61,546	58,759,454
	2558	16	7	20,371	71,165	70,184,201
นครพนม	2556	1	6	854	61,294	6,723,310
	2557	1	11	48,496	34,618	14,482,408
	2558	0	0	0	0	ไม่ประกาศภัย
มุกดาหาร	2556	13	7	46,240	7,525	46,452,608
	2557	1	7	25,451	8,972	102,220,672
	2558	0	7	0	0	ไม่ประกาศภัย

ที่มา : แผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินกลุ่มจังหวัด พ.ศ.2558 ปรับปรุง แก้ไข (ครั้งที่ 1) พ.ศ.2559

2) วาตภัย

วาตภัย เป็นสาธารณภัยที่สาเหตุมาจากพายุลมแรง จนทำให้เกิดความเสียหายแก่อาคารบ้านเรือน ต้นไม้ และสิ่งก่อสร้าง รวมถึงชีวิตประชาชน โดยมีสาเหตุจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ คือ พายุฝนฟ้าคะนอง พายุฤดูร้อน และพายุหมุนเขตร้อน (ดีเปรสชัน ไชนัน และไต้ฝุ่น) โดยเฉพาะพายุหมุนเขตร้อนเป็นปัญหาด้านสาธารณภัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่มีผลกระทบต่อพื้นที่กลุ่มจังหวัด เนื่องจากจังหวัดสกลนคร

จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร มีความเสี่ยงภัยและความล่อแหลมที่จะเกิดพายุเขตร้อน อยู่ในช่วงฤดูมรสุมกับฤดูร้อนเป็นระยะเวลาที่ดวงอาทิตย์ กำลังเคลื่อนผ่านเส้นศูนย์สูตรขึ้นไปยังซีกโลกเหนือ พื้นดินมีการสะสมความร้อน ทำให้เกิดอากาศร้อน และมีพายุฝนฟ้าคะนอง ส่งผลให้บริเวณนี้เป็นศูนย์กลางของพายุเคลื่อนที่ผ่านได้รับผลกระทบมากที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของพายุที่เคลื่อนที่เข้ามาในพื้นที่ และเกิดอันตรายต่อทรัพย์สินและชีวิตได้

ตาราง สถิติสถานการณ์ภัยของลุ่มจังหวัด พ.ศ.2556-2558

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
สกลนคร	2556	124	16	974	55	0
	2557	75	17	709	21	0
	2558	8	4	567	270	0
นครพนม	2556	51	8	1,130	491	12,190,000
	2557	36	11	647	47	2,350,000
	2558	44	10	2,340	0	17,000,000
มุกดาหาร	2556	8	3	776	10	370,054
	2557	16	5	12,168	0	1,424,540
	2558	18	7	2,003	0	142,977

ที่มา : แผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินกลุ่มจังหวัด พ.ศ.2558 ปรับปรุง แก้ไข (ครั้งที่ 1) พ.ศ.2559

3) ภัยแล้ง

ภัยแล้ง เกิดขึ้นเนื่องจากน้ำ น้ำฝน น้ำใต้ดิน หรือน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ หรืออ่างเก็บน้ำ มีน้อยกว่าปกติในช่วงเวลาหนึ่ง โดยมีปริมาณน้อยกว่าที่พืช คน หรือสัตว์ที่ต้องการ ซึ่งในสภาวะการขาดแคลนน้ำอุปโภคและบริโภค รวมถึง น้ำเพื่อการเกษตร และอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเกิดความเสียหาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อชุมชน สังคม และเศรษฐกิจ โดยกลุ่มจังหวัดมีสภาพแห้งแล้งและมีอุณหภูมิสูงขึ้น ในช่วงเดือนเมษายน ถึง 40-43 องศาเซลเซียส เป็นผลทำให้อากาศร้อนอบอ้าว ทั้งปริมาณน้ำฝนน้อยกว่าปกติ และการเปลี่ยนแปลงของโลกอันเกิดมาจากสภาวะโลกร้อน

ตาราง สถิติสถานการณ์ภัยแล้งของลุ่มจังหวัด พ.ศ.2556-2558

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
สกลนคร	2556	18	15	136,675	0	0
	2557	0	0	0	0	0
	2558	5	5	12,537	57,821	22,255,548
นครพนม	2556	1	18	28,008	10,636	15,000,000
	2557	0	0	0	0	ไม่ประกาศภัย
	2558	0	0	0	0	ไม่ประกาศภัย
มุกดาหาร	2556	1	7	25,404	0	18,758,121.50
	2557	0	0	0	0	ไม่ประกาศภัย
	2558	0	0	0	0	ไม่ประกาศภัย

ที่มา : แผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินกลุ่มจังหวัด พ.ศ.2558 ปรับปรุง แก้ไข (ครั้งที่ 1) พ.ศ.2559

4) อัคคีภัย

อัคคีภัย เป็นภัยสาธารณภัยประเภทหนึ่งที่เกิดจากไฟ ไฟเป็นพลังงานอย่างหนึ่งที่ทำให้ความร้อน โดยความร้อนของไฟที่ขาดการควบคุม ดูแล ทำให้เกิดการลุกลามไปบริเวณต่าง ๆ ที่มีเชื้อเพลิงเกิดการลุกไหม้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการฉรณรังค์ด้านความปลอดภัยด้านอัคคีภัย รวมทั้งเจ้าหน้าที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการอบรม และซักซ้อมแผนการป้องกันภัยจากอัคคีภัย แผนการช่วยเหลือด้านอัคคีภัยมากขึ้นทุกปี

ตาราง สถิติสถานการณ์อัคคีภัยของกลุ่มจังหวัด พ.ศ.2556-2558

จังหวัด	ปี	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนครัวเรือน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (บาท)
สกลนคร	2556	131	16	29	62	11,460,447
	2557	กรณีไฟไหม้บ้านหลังเดียวไม่เป็นภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบฯ (มท 1617/1120 ลว. 10 กพ. 57)				
	2558	16	3	3	0	25,000
นครพนม	2556	23	9	38	0	3,420,000
	2557	23	9	17	0	1,530,000
	2558	1	1	3	0	270,000
มุกดาหาร	2556	8	4	4	44	322,826
	2557	2	2	0	25	0
	2558	5	2	4	26	89,992.50

ที่มา : แผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินกลุ่มจังหวัด พ.ศ.2558 ปรับปรุง แก้ไข (ครั้งที่ 1) พ.ศ.2559

8.5) ด้านพลังงาน

ด้านพลังงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 โดยข้อมูลจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในกลุ่มจังหวัดมีข้อมูลแหล่งผลิตไฟฟ้า คือ เขื่อนน้ำพุง ตั้งอยู่บริเวณน้ำตกคำเพิ่มใกล้ทางหลวงสายสกลนคร-กาฬสินธุ์ อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นเขื่อนคอนกรีตเสริมเหล็กมีเนื้อที่ 670 ตารางเมตร ติดตั้งเครื่องผลิตไฟฟ้าชนิดแก๊สต้มน้ำด้วยความร้อนด้วยอากาศ ขนาดกำลังผลิต 3,000 กิโลวัตต์ จำนวน 2 เครื่อง รวมกำลังผลิตทั้งสิ้น 6,000 กิโลวัตต์ และส่งไปเชื่อมโยงกับระบบส่งของเขื่อนอุบลรัตน์ที่สถานีไฟฟ้าแรงสูงมหาสารคามการก่อสร้างได้แล้วเสร็จ และการผลิตพลังงานไฟฟ้าด้วยพลังน้ำ โดยเฉลี่ยปีละ 17 ล้านกิโลวัตต์ชั่วโมง ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งกระแสไฟฟ้าของภูมิภาค

พลังงานทดแทนของกลุ่มจังหวัด มีพลังงานทดแทน 2 อย่างคือ โรงงานไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์และโซลาร์รูฟ และโรงงานไฟฟ้าชีวมวล ซึ่งมีข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง แหล่งผลิตไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	โรงงานไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์และโซลาร์รูฟ	โรงงานไฟฟ้าชีวมวล
สกลนคร	4	1
นครพนม	4	1
มุกดาหาร	-	2
กลุ่มจังหวัด	8	4

ที่มา : คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน กฟผ. กฟน. กฟภ. และ พพ. ณ เดือน กรกฎาคม 2560

1.3 ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

1) ด้านเศรษฐกิจ

- มุ่งสร้างรายได้ให้เกิดขึ้นทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ (การค้าชายแดน/ส่งออก)
- เศรษฐกิจเติบโตทันสมัยสภาพของพื้นที่ และสร้างห่วงโซ่มูลค่าเพื่อก่อให้เกิดเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูง และยั่งยืน
- สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอย่างเป็นธรรมให้กับผู้ประกอบการ และเกษตรกรรุ่นใหม่ในจังหวัดมุกดาหาร และ นครพนม
- กระจายรายได้และพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น
- ศึกษาความเป็นไปได้การพัฒนาเส้นทางโลจิสติกส์ผ่านเทือกเขาภูพาน และเชื่อมโยงกับเส้นทางมอเตอร์เวย์ M5 (บึงกาฬ-สุรินทร์) โดยให้ครอบคลุมทั้งการขนส่งทางถนน ทางราง
- พัฒนาอาชีพและให้ความรู้แก่เกษตรกร
- มีการจัดหาตลาด และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจในการขายสินค้าเกษตร
- การแก้ไขปัญหาราคาน้ำมัน และราคาสินค้าจำเป็นพื้นฐาน
- ประชาชนมีอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ที่มากขึ้น
- ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคง
- ทุกภาคส่วนร่วมมือกันส่งเสริมการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง
- แก้ไขปัญหาราคาสินค้าในท้องตลาดและค่าครองชีพในปัจจุบันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ราคาสินค้าเกษตรลดลงแต่ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น

2) ด้านการค้า

- พัฒนาขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุนสู่ไทยแลนด์ 4.0
- พัฒนาช่องทางการคมนาคมเชื่อมโยงทั้ง 3 จังหวัด และพัฒนาเส้นทางในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ และพื้นที่รอบสถานีขนส่งมุกดาหารและนครพนม ส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน
- โอกาสการเพิ่มมูลค่าการค้าจากโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
- แก้ไขปัญหาสินค้าหนีภาษีข้ามด่านตามแนวชายแดน สะพานมิตรภาพ
- ปัญหาการจำกัดความเร็วของรถยนต์ในเวียดนามอันเป็นผลจากการที่ถนนสายหลักของเวียดนาม R3A มี 2 ช่องจราจร เป็นเส้นทางผ่านชุมชน และมีระบบการจราจรต่างจากไทย
- ประเทศไทยยังไม่สามารถให้สัตยาบรรณความตกลงขนส่งสินค้าข้ามแดนภายใต้กรอบความร่วมมือ GMS กับประเทศคู่ภาคี

3) ด้านการเกษตร

- จัดตั้ง Sanook Farmer Market เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และ การพัฒนาตลาดสินค้าทางการเกษตรของสกลนคร นครพนม มุกดาหาร
- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานคุณภาพโคนมเพื่อสร้างรายได้ที่ยั่งยืนในจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร
- เพิ่มพื้นที่ชลประทานให้มากขึ้นขึ้น ส่งเสริมการเกษตร
- เพิ่มประสิทธิภาพและสร้างนวัตกรรมการผลิตพันธุ์สัตว์น้ำตามมาตรฐาน GAP และมาตรฐานอินทรีย์ ส่งเสริมแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มกลุ่มจังหวัดสนุก

-มุ่งสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ตอบสนองการของประชาชนและเป็นเมืองเกษตรปลอดภัย/
เกษตรอินทรีย์

- พัฒนาการปลูกข้าวให้มีผลผลิตคุณภาพและผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น
- ภาครัฐควรส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนอย่างต่อเนื่อง
- มีตลาดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรมีความยุติธรรมกับเกษตรกร
- นโยบายหรือโครงการที่สนับสนุนด้านต่างๆเกิดจากความต้องการของประชาชนในพื้นที่จริงๆ
- ควรมีการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับการทำการเกษตรให้มีความทันสมัย
- เน้นการให้องค์ความรู้สมัยใหม่เพิ่มเติมแก่เกษตรกรและควรลดการแจกปัจจัย การผลิต
- ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์
- การนำเทคโนโลยีใหม่มาช่วยส่งเสริมเกษตรกร
- ขยายพื้นที่ส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยง และช่วยส่งเสริมด้านการตลาด ในสามด้าสกลนคร (ไก่

ดำ หมูดำ วัวดำ)

- ผลผลิตด้านการเกษตรควรมีตลาดรองรับ
- มีการประกันราคาสินค้าด้านการเกษตร
- ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ
- การส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร
- ส่งเสริมเกษตรกรให้ปลูกพืชเศรษฐกิจมากขึ้น
- มีการก่อสร้างถนน และแหล่งน้ำ ที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันภายในกลุ่มจังหวัด
- ภาครัฐส่งเสริมอุปกรณ์ทางการเกษตร

4) ด้านอุตสาหกรรม

- สร้างการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โรงงานสีเขียว
- พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและยังสามารถเชื่อมโยงกับฐานการผลิตของท้องถิ่นได้
- รายได้เพิ่มเติมแก่อุตสาหกรรมโคขุนและการแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อครบวงจร
- ขยายตัวอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายไปยังตลาดต่างประเทศ
- พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอในจังหวัดสกลนครซึ่งมีสัดส่วนเป็นอันดับที่ 5 ของภาค
- ควบคุมดูแลการก่อตั้งอุตสาหกรรมที่อาจเกิดมลภาวะอย่างเข้มงวด
- มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมระดับครัวเรือน
- แก้ไขปัญหา อุตสาหกรรมโรงงานเกลือ เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาแรงงาน
- สนับสนุนการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้แรงงานกลับมาทำงานใน

ท้องถิ่น

- ควรมีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรตามสินค้าเกษตรแต่ละชนิด
- ควรมีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพื่อขยายแรงงานเพิ่มขึ้น

5) ด้านการท่องเที่ยว

- ยกระดับคุณภาพ มาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคเขตพื้นที่ เนื่องจากเป็นรากฐานที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามรอยอารยธรรมแม่น้ำโขง (นครพนม มุกดาหาร)
- ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งภายในและนอกประเทศ จากการเพิ่มมูลค่ารูปแบบการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว 3 ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม)
- เป็น HUB ท่องเที่ยวของภูมิภาคเชื่อมโยง ลาว เวียดนาม
- พัฒนากิจกรรมแหล่งการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมสนับสนุนประเพณีท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป
- ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่น
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักในระดับ

สากล

- ปรับปรุงถนนที่จะเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว
- ติดป้ายประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น
- เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหรืองานประเพณีในกลุ่มจังหวัดฯ ให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน เช่น งานออกพรรษาทั้ง 3 จังหวัด (แห่ปราสาทผึ้ง ไหลเรือไฟ แข่งเรือยาว) ควรจัดให้มีการเชื่อมโยงกัน
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีศักยภาพ สร้างจุดขายเพื่อสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว
- ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัดให้นักท่องเที่ยวรู้จัก

6) ด้านความมั่นคง

- เสริมสร้างการเฝ้าระวังและควบคุมอาชญากรรมในจังหวัดนครพนมโดยการติด CCTV
- บุคลากรภาครัฐมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา และดูแลความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชนในกลุ่มจังหวัด
- ปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังและมีบทลงโทษที่มากขึ้น

7) ด้านสังคม

- พัฒนาสื่อและเทคโนโลยีให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพตรงตามกลุ่มผู้ใช้
- สานพลังประชารัฐสร้างสุข สร้างอาชีพ แก้ไขปัญหาความยากจนสู่ความพอเพียง
- ประชาชน ในกลุ่มจังหวัด มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต ด้านสวัสดิการ สร้างอาชีพ สร้างรายได้ มีการศึกษาและเพิ่มโอกาสการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ
- แก้ไขปัญหาโรคนิ่วไปไม้ตับในจังหวัดสกลนคร และนครพนม
- พัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาให้ครอบคลุมอย่างเท่าเทียม โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ให้มีการบรรจุวิชาการเรียนด้านอาชีพหัตถกรรมไว้เป็นวิชาบังคับขั้นพื้นฐานของการเรียน
- ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด
- ให้มีแหล่งเงินทุน หรือจัดตั้งกองทุนกู้ยืมในการศึกษา
- มีการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มีความยั่งยืนเป็นที่รู้จักกันมากยิ่งขึ้น
- การสร้างเครือข่ายการค้า การเกษตรที่มีความมั่นคง
- แก้ไขปัญหาเด็กอ่านหนังสือไม่ออก O-NET ไม่ผ่านเกณฑ์อยากให้แก้ไขปัญหา- แก้ไขปัญหาคนย้ายถิ่นฐานเข้าไปทำงานในเมืองหลวง ทำให้ในต่างจังหวัดขาดแรงงานที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม

- สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกระดับ
- ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตั้งแต่เล็กเพื่อสร้างประชากรที่มีคุณภาพในอนาคต

8) ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- การจัดการพื้นที่เมืองและชุมชนมุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- สร้างความสมดุลของระบบนิเวศ เพื่อสนับสนุนการผลิตและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
- บริหารจัดการน้ำในกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการและยั่งยืน ไม่ให้เกิดปัญหาภัยพิบัติและการขาดแคลน ทั้งปริมาณน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค เกษตรกรรม
- ลดปริมาณการกระทำที่หยาบเกินไป โดยเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือทิ้งทางเกษตร โดยการจัดตั้งธนาคารปุ๋ยอินทรีย์
- เพิ่มสัดส่วนพื้นที่ป่าให้มากขึ้น
- แก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำ
- แก้ไขปัญหามลพิษ

ลำดับความสำคัญประเด็นปัญหาและความต้องการในเชิงพื้นที่ จัดลำดับได้ดังนี้

1. เศรษฐกิจเติบโตทันศักยภาพของพื้นที่ และสร้างห่วงโซ่มูลค่าเพื่อก่อให้เกิดเศรษฐกิจที่มีมูลค่าสูงและยั่งยืน
2. บริหารจัดการน้ำในกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการและยั่งยืน ไม่ให้เกิดปัญหาภัยพิบัติและการขาดแคลนทั้งปริมาณน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค เกษตรกรรม
3. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานคุณภาพโคเนื้อเพื่อสร้างรายได้อย่างยั่งยืนในจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร
4. พัฒนาช่องทางการคมนาคมเชื่อมโยงทั้ง 3 จังหวัด และพัฒนาเส้นทางในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษและพื้นที่รอบสถานีขนส่งมุกดาหารและนครพนม ส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน
5. จัดตั้ง Sanook Farmer Market เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และ การพัฒนาตลาดสินค้าทางการเกษตรของสกลนคร นครพนม มุกดาหาร
6. ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งภายในและนอกประเทศ จากการเพิ่มมูลค่ารูปแบบการท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว 3 ธรรมชาติ (ธรรมชาติ วัฒนธรรม) พัฒนาช่องทางการคมนาคมเชื่อมโยงทั้ง 3 จังหวัด และพัฒนาเส้นทางในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ และพื้นที่รอบสถานีขนส่งมุกดาหารและนครพนม ส่งเสริมการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน
7. ประชาชน ในกลุ่มจังหวัด มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต ด้านสวัสดิการ สร้างอาชีพ สร้างรายได้ มีการศึกษาและเพิ่มโอกาสการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ
8. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและยังสามารถเชื่อมโยงกับฐานการผลิตของท้องถิ่นได้
9. มุ่งสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ตอบสนองการของประชาชนและเป็นเมืองเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์
10. บุคลากรภาครัฐมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา และดูแลความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชนในกลุ่มจังหวัด

1.4 ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

ในช่วงที่ผ่านมาผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาตามประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดทางด้านเศรษฐกิจมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น โดยอาศัยภาคการเกษตรเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดให้ดีขึ้น จากข้อมูล

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประมวลผลโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถสรุปได้ว่า ในปี 2559 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีผลิตภัณฑ์มวลรวม 117,226 ล้านบาท เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดฯ ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคการเกษตรอยู่ที่ 31,761 ล้านบาท การผลิตภาคการเกษตรมีการพัฒนาควบคู่กับการแปรรูปสินค้าการเกษตรเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ภาคการค้า การบริการและการท่องเที่ยว ก็มีส่วนสำคัญที่ช่วยผลักดันและสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดจึงได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวให้มากขึ้น โดยเฉพาะด้านการค้าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดเนื่องจากกลุ่มจังหวัดมีสะพานมิตรภาพเชื่อมระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวถึง 2 แห่ง คือ ที่จังหวัดมุกดาหารและนครพนม สามารถพัฒนาทำให้เกิดการค้าการลงทุนที่เพิ่มขึ้นได้ ทั้งการค้าผ่านแดน การค้าชายแดน และการค้าภายในกลุ่มจังหวัด ที่สามารถเชื่อมโยงให้เกิดการค้าระหว่างภูมิภาคได้ รวมถึงการพัฒนาทางด้านความมั่นคง สังคมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยที่ผ่านมามีโครงการสำคัญที่ประสบผลสำเร็จ อาทิ

1.1) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนเป็นการส่งเสริมกลุ่มอาชีพสหกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปข้าวให้ได้มาตรฐานการผลิตและมีความปลอดภัยสู่ผู้บริโภค ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวแก่กลุ่มเกษตรกร และสร้างรายได้ อย่างยั่งยืนให้กับเกษตรกร รวมถึงการสร้างมูลค่าให้กับข้าวโดยการผลิตและแปรรูปสินค้าให้ได้มาตรฐานและสร้างสายพันธุ์สัตว์เพื่อใช้ในระบบการปลูกข้าวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ตลอดจนมีการรวมกลุ่มเกษตรกรเครือข่ายในพื้นที่ เพื่อยกระดับสินค้าข้าวของกลุ่มจังหวัดให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น อาทิ ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ข้าวฮางสกุลทวาปี เป็นต้น

1.2) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อคุณภาพสู่อาเซียน เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตโคเนื้อของเกษตรกร การสนับสนุนการสร้างลูกโคเพื่อเข้าสู่กระบวนการขุน และส่งเสริมให้กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลางการผลิตและการกระจายสินค้าโคเนื้อและผลิตภัณฑ์คุณภาพสู่ตลาดภายในประเทศและอาเซียน อีกทั้งเป็นการเพิ่มพูนรายได้และพัฒนาอาชีพการผลิตโคเนื้อคุณภาพให้เกษตรกรอย่างยั่งยืน โดยที่ผ่านมามีการดำเนินการตั้งแต่กิจกรรม ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง โดยเริ่มจากการผลิตโคเนื้อที่มีคุณภาพยกระดับการผลิตโคเนื้อคุณภาพเข้าสู่ระบบมาตรฐาน และประชาสัมพันธ์ พัฒนาระบบการตลาดและรับรองผลิตภัณฑ์โคเนื้อคุณภาพ จนปัจจุบันที่เป็นที่ยอมรับทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

1.3) โครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดฯ ได้มีแหล่งน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตร โดยได้มีการขุดลอกอ่างเก็บน้ำ เพื่อเพิ่มความจุในการกักเก็บน้ำ ปรับปรุงระบบส่งน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งน้ำที่ดียิ่งขึ้น ตลอดจนเพิ่มพื้นที่ในการก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ในแหล่งน้ำและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติเป็นแก้มลิง รวมถึงโครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนหลักการพัฒนาหนองหาร จังหวัดสกลนคร ที่มีการศึกษาวิเคราะห์ สภาพปัญหาของหนองหารในด้านทรัพยากร มลพิษ ระบบนิเวศ และการใช้ประโยชน์อื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาหนองหาร เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนการบริหารจัดการน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภค รวมถึงการวางแผนพัฒนาหนองหารเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนต่อไป

1.4) โครงการพัฒนาเส้นทางคมนาคมในพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมหลักไปสู่แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด เป็นการก่อสร้างเส้นทางคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงไปสู่แหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด และการปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว อาทิ กิจกรรมก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านโนนค้อ หมู่ที่ 1

ตำบลเหล่าโพนค้อ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร โครงการปรับปรุงถนนลาดยางเข้าวัดภูจ้อก้อ สายแยก ทล.2370 – บ้านห้วยค้อ จังหวัดมุกดาหาร โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ริมแม่น้ำโขง จังหวัดนครพนม

1.5) โครงการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสนุก อาทิ โครงการพัฒนาเส้นทางจักรยานโดยดำเนินการ บ้านโคกโกเขา ตำบลท่าค้อ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม เพื่อพัฒนาเส้นทางจักรยานริมแม่น้ำโขงและเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ออกกำลังกาย โครงการยกระดับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสนุก เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยว 4 ประเทศ (ไทย-ลาว-เวียดนาม-จีน) มีการดำเนินการก่อสร้างเส้นทางคมนาคมและปรับปรุงภูมิทัศน์ในกลุ่มจังหวัด ให้มีความปลอดภัยในการสัญจรไป-มา รวมถึงการเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดสนุก อาทิ ก่อสร้างสะพานเชื่อมถนนเลียบริมแม่น้ำโขง บ้านนาทม ตำบลพระกลางทุ่ง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ปรับปรุงภูมิทัศน์เส้นทางท่องเที่ยวริมฝั่งหนองหาร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร และกิจกรรมก่อสร้างจุดชมวิวและปรับปรุงภูมิทัศน์ใกล้บริเวณสะพานมิตรภาพ 3 (นครพนม-คำม่วน) อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม เป็นต้น โครงการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดสนุกตามรอยอารยธรรมลุ่มแม่น้ำโขง (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) สู่อีสาน มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับและพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสนุก โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก 22 กิจกรรม พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว 3 กิจกรรม สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการเน้นนวัตกรรมและเทคโนโลยี 1 กิจกรรม ส่งเสริมกิจกรรม การบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว 5 กิจกรรม และพัฒนาช่องทางการตลาด การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ 1 กิจกรรม โดยเน้นการสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในกลุ่มจังหวัด

1.6) โครงการพัฒนาศักยภาพด้านการค้า การลงทุน กลุ่มจังหวัดเชื่อมโยงอาเซียนสู่สากล เป็นการเพิ่มศักยภาพทางด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดให้เป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ โดยร่วมมือกันกับประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศในภูมิภาคอาเซียนตอนใต้ สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการทั้งไทย และต่างประเทศ มุ่งเน้นการค้าการลงทุนร่วมกัน ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ผลิตภัณฑ์เด่นของกลุ่มจังหวัดให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย พัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน ผู้ประกอบการด้านช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงโครงการเพิ่มศักยภาพด้านการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดเชื่อมโยงการค้า การลงทุนในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และจีนตอนใต้

1.7) โครงการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการใช้สี่ธรรมและสี่ธรรมชาติในอุตสาหกรรมที่หลากหลายสู่ความเป็นศูนย์กลางแห่งอาเซียน เน้นให้มีศูนย์เรียนรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตตามมาตรฐาน GAP และ Organic ให้แก่เกษตรกรและผู้สนใจทั่วไป พัฒนาและเพิ่มศักยภาพในการผลิตตามต้นแบบและการพัฒนาการผลิตแบบอินทรีย์ พัฒนาพื้นที่ให้เป็น ศูนย์กลางหัตถกรรมผ้าทอมือย้อมสีธรรมชาติของภาคอีสาน ผลิตสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ใช้กระบวนการและงานออกแบบที่ละเอียดอ่อนด้วย การใช้ศิลปะในการผลิต รวมถึงการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมการผลิต โดยใช้วัตถุดิบทั้งจากธรรมชาติและวัตถุดิบเชิงวัฒนธรรม เพื่อความหลากหลายของผลิตภัณฑ์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นกับชุมชนในกลุ่มจังหวัด

1.8) โครงการก่อสร้างศูนย์พิพิธภัณฑ์บ้านป่าห่ม-ป่าไผ่ เพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และก่อให้เกิดรายได้ต่อประชาชนภายในชุมชน

1.9) โครงการ 9 ชูنها 9 แหล่งน้ำ มุกดาหารรักษผืนป่า ซึ่งเป็นการฟื้นฟูสภาพป่าที่เสื่อมโทรม ปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศ ของกลุ่มจังหวัดฯ โดยดำเนินการในอุทยานแห่งชาติ

ภูผายล โดยการสร้างฝายต้นน้ำลำธารแบบกึ่งถาวร และแบบผสมผสาน และการก่อสร้างแนวรั้วแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

1.10) โครงการพัฒนาหลักสูตรช่างซ่อมบำรุงอากาศยานก้าวเข้าสู่ AEC อย่างมีมาตรฐานสากล มีการก่อสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการสำนักวิชาเทคโนโลยีการบิน วิทยาลัยการบินนานาชาติ และชุดครุภัณฑ์การศึกษาจำนวน 1 ชุด จากผลการดำเนินการสามารถผลิตบุคลากรสนับสนุนการบินรวมทั้ง ช่างซ่อมบำรุงอากาศยาน นักบิน สถานประกอบการด้านการซ่อมบำรุงอากาศยาน และบุคลากรด้านอื่น พร้อมต่อยอดอุตสาหกรรมการบินในประเทศ ทั้งภาคพื้นและภาคอากาศ